

หลักสูตรสถานศึกษาการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ ๓ - ๔ ปี

ศูนย์พัฒนาเด็กบ้านสุขสำราญ
ตำบลเหล่าต่างคำ อำเภอพนพิสัย
จังหวัดหนองคาย

คำนำ

ตามที่รัฐบาล มีนโยบายให้พัฒนาการศึกษาในระดับปฐมวัยอย่างจริงจัง เพื่อให้การศึกษาระดับปฐมวัย นี้ได้มี การพัฒนาความพร้อม ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก หลักสูตรสถานศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูผู้ดูแลเด็ก ใช้เป็นแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก และจัดการศึกษาให้มี ประสิทธิภาพ สร้างเสริมให้เด็กปฐมวัยได้เติบโต มีพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุล เหมาะสมกับวัย เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข เติบโตเป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพต่อไป

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสุขสำราญ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หลักสูตรสถานศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยเล่มนี้ คง เป็นแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการปฐมวัยศึกษา สอดคล้อง เหมาะสมกับสภาพ ท้องถิ่น ชุมชน และบรรลุผลตามจุดหมายที่หลักสูตรกำหนด

คณะผู้จัดทำ

๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
คำชี้แจง	
ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย	๑
หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย	๑
วิสัยทัศน์	๑
พันธกิจ	๑
เป้าหมาย	๑
มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์	๒
ระยะเวลาเรียน	๒
โครงสร้างหลักสูตร	๓
การวิเคราะห์สภาพที่พึงประสงค์	๔
ตารางวิเคราะห์การเรียนรู้	๘
สาระการเรียนรู้รายปี	๒๖
- ประสบการณ์สำคัญ	๒๖
- สาระที่ควรเรียนรู้	๓๒
การจัดประสบการณ์	๓๓
การประเมินพัฒนาการเด็ก	๕๐
การบริหารจัดการหลักสูตร	๕๔
การกำกับ ติดตาม ประเมิน และรายงาน	๕๖
ภาคผนวก	
- คำสั่งคณะกรรมการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา	
- ประกาศให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย	

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัยตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง ๖ ปีบริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวม ดูพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดู และการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติ พัฒนาการของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพภายใต้บริบทสังคม วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย

เด็กทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตลอดจนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้สอน เด็กกับผู้เลี้ยงดู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนาและให้การศึกษาแก่ปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของการพัฒนาการทุกด้าน อย่างเป็นองค์รวมมีคุณภาพ และเต็มศักยภาพ โดยกำหนดหลักการ ดังนั้น หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ชั้นอนุบาล ๑ เล่มนี้ จัดทำขึ้นโดยยึดหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังนี้

วิสัยทัศน์

เด็กในชุมชนทุกคนต้องได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคมและสติปัญญา ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เหมาะสมตามวัย
๒. ส่งเสริมและพัฒนาความพร้อมในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครูให้มีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน
๔. ส่งเสริมและปลูกฝังคุณธรรม รักความเป็นไทย และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

เป้าหมาย

๑. ครูผู้ดูแลเด็กมีแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดี มีคุณภาพดี
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม ตามสภาพท้องถิ่น
๓. เด็กระดับปฐมวัยร้อยละ ๙๕ มีสุขภาพดี เจริญเติบโตตามวัย
๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ที่เหมาะสมและหลากหลาย เด็กมีโอกาสได้เรียนรู้และสัมผัสจริง
๕. เด็กระดับปฐมวัยทุกคน ได้รับการประเมินพัฒนาการ และนำผลการประเมินนั้นไปปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
๖. ครูผู้ดูแลเด็กเข้ารับการอบรมทุกครั้งที่มีการจัดการอบรมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัย
๗. หน่วยงาน บุคลากร ผู้ปกครองและชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์จำนวน ๑๒ มาตรฐาน ประกอบด้วย

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย ๒ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย ๒ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

๓. พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย ๔ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๔. พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ๔ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาเด็กที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์
สภาพที่พึงประสงค์

สภาพที่พึงประสงค์เป็นพฤติกรรมหรือความสามารถตามวัยที่คาดหวังให้เด็กเกิด บนพื้นฐานพัฒนาการตามวัยหรือความสามารถตามธรรมชาติในแต่ละระดับอายุเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดสาระเรียนรู้ในการจัดประสบการณ์ กิจกรรมและประเมินพัฒนาการเด็ก โดยมีรายละเอียดของมาตรฐาน มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ ดังนี้

ระยะเวลาเรียน

การจัดเวลาเรียน

สำหรับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนดกรอบการจัดเวลาเรียนในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กเป็นเวลา ๑ ถึง ๓ ปีการศึกษาโดยประมาณ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กที่เริ่มเข้าสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย เวลาเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยจะขึ้นอยู่กับสถานศึกษาแต่ละแห่ง โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วันต่อ

๑ ปีการศึกษา ในแต่ละวันจะใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษา หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

กำหนดวันเปิด - ปิด ภาคเรียน (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสุขสำราญ)

(ตามหนังสือสั่งการจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่มท ๐ ๘ ๑ ๖. ๔/ว๑๐๙๖ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการเปิดการเรียนการสอนตลอดทั้งปีงบประมาณในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) เปิดตลอดปีงบประมาณ จำนวน ๒๕๕ วันทำการ

ภาคเรียนที่ ๑ เปิดเรียนวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม

ภาคเรียนที่ ๒ เปิดเรียนวันที่ ๑ พฤศจิกายน ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม

ที่	สาระการเรียนรู้	ห้องอนุบาล ๑		
		หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	วัน
๑	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	๑๐	๑๑	๕๕
๒	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมตัวเด็ก	๑๐	๑๐	๕๐
๓	ธรรมชาติรอบตัว	๑๒	๑๒	๖๐
๔	สิ่งต่างๆรอบตัว	๖	๖	๓๐
	โครงการ/กิจกรรม	๑๐	๑๐	๕๐
	ประเมินพัฒนาการเด็ก/ปรับปรุงหลักสูตร	-	๓	-
	รวม	๔๘	๕๒	๒๕๕

โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐		
ช่วงอายุ	อายุ ๓- ๔ ปี	
สาระการเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมตัวเด็ก - ธรรมชาติรอบตัว - สิ่งต่างๆรอบตัว 	<ul style="list-style-type: none"> - ด้านร่างกาย - ด้านอารมณ์ - จิตใจ - ด้านสังคม - ด้านสติปัญญา 	
ระยะเวลาเรียน	จัดการศึกษา ๒ ภาคเรียน : ๑ ปีการศึกษา ชั้นอนุบาล ๑ อายุระหว่าง ๓ - ๔ ปี ไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วัน : ๑ ปี ใช้เวลา ๕ - ๖ ชั่วโมง : ๑ วัน ๒๕ - ๓๐ ชั่วโมง / สัปดาห์	

หมายเหตุ :

- เด็กอายุ ๓ - ๔ ปี มีความสนใจ ๘ - ๑๒ นาที
- เด็กอายุ ๔ - ๕ ปี มีความสนใจ ๑๒ - ๑๕ นาที
- เด็กอายุ ๕ - ๖ ปี มีความสนใจ ๑๕ - ๒๐ นาที

* กิจกรรมที่ใช้ความคิดในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานเกินกว่า ๒๐ นาที

* กิจกรรมที่เด็กมีอิสระเลือกเล่นเสรี เช่น การเล่นตามมุม การเล่นกลางแจ้ง ใช้เวลา ๔๐ - ๖๐ นาที

การวิเคราะห์สภาพที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย ๒ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์
	อายุ ๓ - ๔ ปี
๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย
๑.๒ มีสุขภาพอนามัยสุขนิสัยที่ดี	๑.๒.๑ ยอมรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดเมื่อมีผู้ชี้แนะ ๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังการใช้ห้องน้ำห้องส้วมเมื่อมีผู้ชี้แนะ ๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา ๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา
๑.๓ รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยเมื่อมีผู้ชี้แนะ

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์
	อายุ ๓ - ๔ ปี
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้	๒.๑.๑ เดินตามแนวที่กำหนดได้ ๒.๑.๒ กระโดดสองขา ขึ้นลงอยู่กับที่ได้ ๒.๑.๓ วิ่งแล้วหยุดได้ ๒.๑.๔ รับลูกบอลโดยใช้มือและลำตัวช่วย
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ใช้มือ-ตาประสานสัมพันธ์กัน	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษขาดจากกันได้โดยใช้มือเดียว ๒.๒.๒ เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้ ๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๑ ซม.ได้

พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย ๒ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์
	อายุ ๓ - ๔ ปี
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้าแสดงออก ๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานตนเอง

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์
	อายุ ๓ - ๔ ปี
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรีและการเคลื่อนไหว	๔.๑.๑ สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ๔.๑.๒ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี ๔.๑.๓ สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหว ประกอบเพลง จังหวะและ ดนตรี

พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย ๔ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตใจที่ดีงาม

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์
	อายุ ๓ - ๔ ปี
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ซื่อสัตย์ สุจริต	๕.๑.๑ บอกหรือชี้ได้ว่าสิ่งใดเป็นของตนเองและสิ่งใดเป็นของผู้อื่น
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ มีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตาสัตว์เลี้ยง ๕.๒.๒ แบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ มีความรับผิดชอบ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์
	อายุ ๓ - ๔ ปี
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๖.๑.๑ แต่งตัวโดยมีผู้ช่วยเหลือ ๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเอง ๖.๑.๓ ใช้ห้องน้ำห้องส้วมโดยมีผู้ช่วยเหลือ
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ มีวินัยในตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่เมื่อมีผู้ชี้แนะ ๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓ ประหยัดและพอเพียง	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์
	อายุ ๓ - ๔ ปี
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ ๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทยและรักความเป็นไทย	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ เมื่อมีผู้ชี้แนะ ๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษเมื่อมีผู้ชี้แนะ ๗.๒.๓ หยัดมือได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์
	อายุ ๓ - ๔ ปี
ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ ยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน
ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น	๘.๒.๑ เล่นร่วมกับเพื่อน ๘.๒.๒ ยืมหรือทักทายผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยเมื่อมีผู้ชี้แนะ
ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓ ปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	๘.๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ ๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามเมื่อมีผู้ชี้แนะ ๘.๓.๓ ยอมรับการประนีประนอมแก้ไขปัญหาเมื่อมีผู้ชี้แนะ

พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ๔ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์
	อายุ ๓ - ๔ ปี
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง ๙.๑.๒ เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆ
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพ และสัญลักษณ์ได้	๙.๒.๑ อ่านภาพ และพูดข้อความด้วยภาษาของตน ๙.๒.๒ เขียนขีด เขียน อย่างมีทิศทาง

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์
	อายุ ๓ - ๔ ปี
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะของสิ่งของต่างๆจากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส ๑๐.๑.๒ จับคู่หรือเปรียบเทียบสิ่งต่างๆโดยใช้ลักษณะหรือหน้าที่การงานเพียงลักษณะเดียว ๑๐.๑.๓ คัดแยกสิ่งต่างๆตามลักษณะหรือหน้าที่การใช้งาน ๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๓ ลำดับ
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๒ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล	๑๐.๒.๑ ระบุผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ ๑๐.๒.๒ คาดเดา หรือ คาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้น
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ ๑๐.๓.๒ แก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์
	อายุ ๓ - ๔ ปี
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ ทำงานศิลปะตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเอง
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเอง

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์
	อายุ ๓ - ๔ ปี
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	๑๒.๑.๑ สนใจฟังหรืออ่านหนังสือด้วยตนเอง ๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ตามวิธีการที่มีผู้ชี้แนะ ๑๒.๒.๒ เชื่อมโยงคำถาม “ใคร” “อะไร” ในการค้นหาคำตอบ

ตารางวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ช่วงอายุ ๓ - ๔ ปี
การวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี (สำหรับอายุ ๓ - ๔ ปี)

พัฒนาการด้านร่างกาย

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๑.๑ มีน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑. การปฏิบัติตนตามสุขอนามัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน	๑. อาหารที่ช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต	-กินดีอยู่ดีมีความสุข -หุ่ยร่อยน่ารัก -ฝึก ผลไม้
๑.๒ มีสุขภาพอนามัย สุขนิสัยที่ดี	๑.๒.๑ ยอมรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำที่สะอาดเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑. การประกอบอาหารไทย ๒. การปฏิบัติตนตามสุขอนามัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน	๑. อาหารที่มีประโยชน์และไม่มีประโยชน์ ๒. อาหารหลัก ๕ หมู่ ๓. การมีเจตคติที่ดีต่อการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ๔. มารยาทในการรับประทานอาหาร	-กินดีอยู่ดีมีความสุข -ฝึก ผลไม้ -ข้าวมหัศจรรย์
	๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑. การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน ๒. การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน ๓. การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยใช้ชีวิตประจำวัน ๔. การฟังนิทานเรื่องราวเกี่ยวกับสุขนิสัยที่ดี	๑. อวัยวะต่างๆของร่างกายและการรักษาความปลอดภัย ๒. วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาดและมีสุขภาพอนามัยที่ดี	-เด็กดีมีวินัย -อวัยวะและการดูแลรักษา -ปลอดภัยไว้ก่อน -หุ่ยร่อยน่ารัก

	๑.๒.๓ นอนพักผ่อน เป็นเวลา	๑.การปฏิบัติตนตาม สุขอนามัย สุขอนามัยที่ดีใน กิจวัตรประจำวัน	๑.ประโยชน์ของการนอน หลับพักผ่อน	- กินดีอยู่ดีมีความสุข
	๑.๒.๔ ออกกำลังกาย เป็นเวลา	๑.การเล่นอิสระ ๒.การเคลื่อนไหวข้ามสิ่ง กีดขวาง ๓.การเล่นเครื่องเล่นอย่าง ปลอดภัย ๔.การละเล่นพื้นบ้านไทย ๕.การเล่นนอกห้องเรียน ๖.การเล่นเครื่องเล่น สนาม	๑.ประโยชน์ของการออก กำลังกาย ๒.การเล่นเครื่องเล่นสนาม อย่างถูกวิธี	-กินดีอยู่ดีมีความสุข -ขยับกายสบาย ชีวิ
๑.๓ รักษาความ ปลอดภัยของ ตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๑ เล่นและทำ กิจกรรมอย่าง ปลอดภัยเมื่อมีผู้ ชี้แนะ	๑.การปฏิบัติตนให้ ปลอดภัยใน ชีวิตประจำวัน ๒.การฟังนิทานเรื่องราว เหตุการณ์เกี่ยวกับการ ป้องกันและรักษาความ ปลอดภัย ๓.การเล่นบทบาทสมมติ เหตุการณ์ต่างๆ ๔.การพูดคุยกับผู้อื่นเกี่ยวกับ ประสบการณ์ของตนเอง หรือผู้เล่า	๑.การรักษาความ ปลอดภัยของตนเองและ การปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่าง ปลอดภัยในชีวิตประจำวัน ๒.การปฏิบัติตนอย่าง เหมาะสมเมื่อเจ็บป่วย ๓.การระวังภัยจากคน แปลกหน้าและอุบัติเหตุ ต่างๆ	-แรกจับประทับใจ -อวัยวะและการ ดูแลรักษา -ปลอดภัยไว้ก่อน

พัฒนาการด้านร่างกาย

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๒.๑ เคลื่อนไหว ร่างกายอย่าง คล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์ และทรงตัวได้	๒.๑.๑เดินตามแนวที่ กำหนดได้	๑.การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ๒.การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ ๓.การเคลื่อนไหวโดย ควบคุมตนเองไปใน ทิศทาง ระดับ และพื้นที่ ๔.การเล่นเครื่องเล่นสนาม	๑.การเล่นและทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองตามลำพังหรือ กับผู้อื่น ๒.การกำกับตัวเอง ๓.การออกกำลังกาย	-ขยับกายสบาย ชีวิ -ปลอดภัยไว้ก่อน

	๒.๑.๒ กระโดดสองขา ขึ้นลงอยู่กับที่ได้	๑.การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ๒.การเคลื่อนไหวอยู่กับที่	๑.การเล่นและการทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น ๒.การกำกับตนเอง	-ขยับกายสบายชีวี -ปลอดภัยไว้ก่อน
	๒.๑.๓ วิ่งแล้วหยุดได้	๑.การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ๒.การเคลื่อนไหวข้ามสิ่งกีดขวาง	๑.การรักษาความปลอดภัยของตนเองรวมทั้งการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย ๒.การกำกับตนเอง	-ขยับกายสบายชีวี -ปลอดภัยไว้ก่อน
	๒.๑.๔ รับลูกบอลโดยใช้มือและลำตัวช่วย	๑.การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ในการจับ การโยน การเตะ ๒.การละเล่นพื้นบ้านของไทย	๑.การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น ๒.การกำกับตนเอง	-ขยับกายสบายชีวี -ปลอดภัยไว้ก่อน -เรียนรู้วัฒนธรรม

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ขั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๒.๒ ใช้มือ-ตา ประสานสัมพันธ์กัน	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษขาดจากกันได้โดยใช้มือเดียว	๑.การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก ๒.การตัด การปะ และการร้อยวัสดุ	๑.การรักษาความปลอดภัยของตนเองรวมทั้งการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย ๒.การกำกับตนเอง.	-อวัยวะและการดูแลรักษา -หนูน้อยนักสัมผัส
	๒.๒.๒ เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้	๑.การเขียนภาพและการเล่นกับสี ๒.การทำศิลปะแบบร่วมมือ	๑.การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น ๒.การกำกับตนเอง	-อวัยวะและการดูแลรักษา -หนูน้อยนักสัมผัส

	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๑ ซม. ได้	๑.การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ในการจับ การโยน การเตะ ๒.การทำศิลปะแบบร่วมมือ ๓.การเล่นกับสิ่งต่างๆที่เป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทรงกระบอก ทรงกรวย	๑.การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น ๒.การกำกับตนเอง	-หนูน้อยนักสัมผัส
--	---	---	---	-------------------

พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ขั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์	๑.การเล่นบทบาทสมมติ เหตุการณ์ต่างๆ ๒.การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดง ปฏิกริยาโต้ตอบ เสียงดนตรี ๓.การเล่นตามมุมประสบการณ์	๑.การสะท้อนการรับรู้ อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น ๒.การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม	-ยับยั้งชั่งใจ -หนูน้อยนักสัมผัส -เรียนรู้วัฒนธรรม
๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้าแสดงออก	๑.การพูดสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น ๒.การเล่นบทบาทสมมติ ๓.การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจ และการช่วยเหลือ ปลอดภัยเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ	๑.การรู้จักแสดงความรู้สึกของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ๒.การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น	-เด็กดีมีวินัย -หนูน้อยน่ารัก -หนูทำได้ -สร้างฝันนักคิด

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น	๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานตนเอง	๑.การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ ๒.การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม ๓.การทำงานศิลปะ	๑.ความภาคภูมิใจในตนเอง ๒.การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น	-หมั่นอ่อนน้อมรัก -สาระแห่งศีล -สร้างฝึ้นักคิด

พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๔.๑ สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว	๔.๑.๑ สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ	๑.การเขียนภาพและการเล่นกับสี ๒.การปั้น ๓.การประดิษฐ์สิ่งต่างๆ ด้วยเศษวัสดุ ๔.การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะ และการร้อยวัสดุ	๑.การเล่นและทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น ๒.ความภูมิใจในตนเอง ๓.การสะท้อนการรับรู้ อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	-สาระแห่งศีล -สร้างฝึ้นักคิด
	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี	๑.การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ ๒.การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ๓.การเคลื่อนไหวพร้อมอุปกรณ์ ๔.การเล่นเครื่องเล่นประกอบจังหวะ ๕.การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี	๑.การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม ๒.การสะท้อนรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	-ขยับกายสบายชีวี
	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะและ ดนตรี	๑.การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ ๒.การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ๓.การเคลื่อนไหวพร้อมอุปกรณ์ ๔.การเล่นเครื่องเล่นประกอบจังหวะ ๕.การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี	๑.การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม ๒.การสะท้อนรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	-ขยับกายสบายชีวี

พัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตใจที่ดีงาม

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๕.๑ ซื่อสัตย์ สุจริต	๕.๑.๑ บอกหรือชี้ได้ว่าสิ่งใดเป็นของตนเองและสิ่งใดเป็นของผู้อื่น	๑.การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม ๒.การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม ๓.การเล่นบทบาทสมมติ ๔.การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ๕.การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน	๑.ความมีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต ความเกรงใจ ๒.การกำกับตนเอง ๓.การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น	-แรกเริ่มประทับใจ -เด็กดีมีวินัย
๕.๒ มีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตา สัตว์เลี้ยง	๑.การฟังนิทานเกี่ยวกับความเมตตากรุณา ๒.การเล่นบทบาทสมมติ ๓.การเลี้ยงสัตว์	๑.ถ้ามีคุณธรรมจริยธรรม ๒.ความเมตตากรุณา	-หนูน้อยน่ารัก -สัตว์โลกน่ารัก -โลกของแมลง
	๕.๒.๒ แบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม ๒.การเล่นบทบาทสมมติ ๓.การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน	๑.ความมีคุณธรรม จริยธรรม ๒.ความมีน้ำใจช่วยเหลือแบ่งปัน ๓.ความกตัญญู	-หนูน้อยน่ารัก -สัตว์โลกน่ารัก -โลกของแมลง
๕.๓ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๑.การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ๒.การเล่นบทบาทสมมติ	๑.ถ้ามีคุณธรรมจริยธรรม ๒.ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	-อาชีพในชุมชน

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๕.๔มีความ รับผิดชอบ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับ มอบหมายจนสำเร็จ เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๑.การทำกิจกรรมศิลปะ ต่างๆ ๒.การดูแลห้องเรียน ร่วมกัน ๓. การมีส่วนร่วม รับผิดชอบต่อดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมทั้งภายในและ ภายนอกห้องเรียน ๔.การร่วมกำหนด ข้อตกลงของห้องเรียน	๑.ความมีคุณธรรม จริยธรรม ๒.ความรับผิดชอบ ๓.ความอดทนมุ่งมั่น ๔. ความเพียร	๑.ความมี คุณธรรม จริยธรรม ๒.ความ รับผิดชอบ ๓.ความอดทน มุ่งมั่น ๔. ความเพียร

พัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๖.๑ ช่วยเหลือ ตนเองในการ ปฏิบัติกิจวัตร ประจำวัน	๖.๑.๑ แต่งตัวโดยมีผู้ ช่วยเหลือ	๑.การช่วยเหลือตนเองใน กิจวัตรประจำวัน	๑.ความมีคุณธรรม จริยธรรม ๒.ความรับผิดชอบ ๓.ความอดทนมุ่งมั่น	-หนูน้อยน่ารัก
	๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเอง	๑.การปฏิบัติตาม สุขอนามัย สุขอนามัยที่ดีใน กิจวัตรประจำวัน ๒.การปฏิบัติตนเป็น สมาชิกที่ดีของห้องเรียน ๓.การให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ	๑.การแสดงมารยาทที่ดีใน การรับประทานอาหาร ๒.ความรับผิดชอบ ๓.ความอดทนมุ่งมั่น	-กินดีอยู่ดีมีความสุข -หนูน้อยน่ารัก
	๖.๑.๓ ใช้ห้องน้ำห้อง ส้วมโดยมีผู้ช่วยเหลือ	๑.การช่วยเหลือตนเองใน กิจวัตรประจำวัน ๒.การปฏิบัติตนการ สุขอนามัย สุขอนามัยที่ดีใน กิจวัตรประจำวัน	๑.ความรับผิดชอบ ๒.วิธีรักษาร่างกายให้ สะอาดและมีสุขภาพ อนามัยที่ดี	-หนูน้อยน่ารัก

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๖.๒ มีวินัยในตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน ๒.การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน ๓.การดูแลห้องเรียนร่วมกัน ๔.การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน	๑.ความมีคุณธรรมจริยธรรม ๒.ความรับผิดชอบ ๓.ความอดทนมุ่งมั่น	-เด็กดีมีวินัย -ปลอดภัยไว้ก่อน -หนูน้อยน่ารัก
	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน ๒.การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ	๑.การแสดงมารยาทที่ดี ๒.ความรับผิดชอบ ๓.ความอดทนมุ่งมั่น ๔.ความเพียร	-เด็กดีมีวินัย
๖.๓ ประหยัดและพอเพียง	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.การปฏิบัติตนตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๒.การใช้วัสดุและสิ่งของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่า ๓.การทำงานศิลปะที่นำวัสดุหรือสิ่งของเครื่องใช้ที่ใช้แล้วมาใช้ซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่	๑.การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเองใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัด ๒.การกำกับตนเอง ๓.การเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันอย่างประหยัดปลอดภัยและรักษาสิ่งแวดล้อม	-ผู้นำพอเพียง

พัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ขั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๗.๑ ดูแลรักษา ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมใน การดูแลรักษา ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ ชี้แนะ	๑.การมีส่วนร่วมดูแล รักษาสิ่งแวดล้อมทั้ง ภายในและภายนอก ห้องเรียน ๒.การสนทนาข่าวและ เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในชีวิตประจำวัน ๓.การเพาะปลูกและดูแล ต้นไม้ ๔.การปฏิบัติการเชื่อมโยง สาเหตุและผลที่เกิดขึ้นใน เหตุการณ์หรือการกระทำ ๕.การตัดสินใจและมีส่วน ร่วมในกระบวนการ แก้ปัญหา	๑.สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และการดูแลรักษา ๒.สิ่งแวดล้อมทาง ธรรมชาติและการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ๓.การรักษาสาธารณสุขสมบัติ ในห้องเรียน	-ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กของเรา -ต้นไม้แสนรัก -โลกสวยด้วยมือ เรา
	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ ถูกที่	๑.การคัดแยกการจัดกลุ่มและ จำแนกสิ่งต่างๆตามลักษณะ และรูปร่างรูปทรง ๒.การสนทนาข่าวและ เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมใน ชีวิตประจำวัน ๓.การทำงานศิลปะที่นำวัสดุ หรือสิ่งของเครื่องใช้ที่ใช้แล้ว มาใช้ซ้ำเพื่อแปรรูปแล้วนำ กลับมาใช้ใหม่ ๔.การสร้างสรรค์ชิ้นงานโดย ใช้รูปร่างรูปทรงจากวัสดุที่ หลากหลาย ๕.การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ ดีของห้องเรียน	๑.ขยะและการคัดแยก ขยะ ๒.การดูแลรักษา สิ่งแวดล้อม	-โลกสวยด้วยมือ เรา -หนูน้อยตาวิเศษ

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๗.๒ มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทยและรักความเป็นไทย	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.ห้องถิ่นเรียกใช้และประเพณีไทย ๒.บทบาทสมมติการปฏิบัติตนในความเป็นไทย	๑.การปฏิบัติตนตามมารยาทและวัฒนธรรมไทย ๒.การแสดงความเคารพ ๓.การพูดสุภาพ ๔.การกล่าวขอบคุณและขอโทษ	-เด็กดีมีวินัย -หนูน้อยน่ารัก
	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย ๒.การเล่นบทบาทสมมติการปฏิบัติตนในความเป็นไทย ๓.การพูดสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	๑.การปฏิบัติตนตามมารยาทและวัฒนธรรมไทย ๒.การพูดสุภาพ ๓.การกล่าวคำขอบคุณและขอโทษ	- หนูทำได้
	๗.๒.๓ หยัดมือได้ ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	๑.การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นอาศัยและประเพณีไทย ๒. การเล่นบทบาทสมมติการปฏิบัติตนในความเป็นไทย ๓.การร่วมกิจกรรมวันสำคัญ	๑.วันสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ๒.สัญลักษณ์วันสำคัญของชาติไทย ๓.การแสดงความรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	-เรารักประเทศไทย -เรียนรู้วัฒนธรรม - วันเฉลิมพระชนมพรรษา

พัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมใน
ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๘.๑ ยอมรับ ความเหมือน และความ แตกต่างระหว่าง บุคคล	๘.๑.๑ เล่นและทำ กิจกรรมร่วมกับเด็ก ที่แตกต่างไปจากตน	๑.การกำหนดข้อตกลง ของห้องเรียน ๒. การปฏิบัติตนเป็น สมาชิกที่ดีของห้องเรียน ๓.การให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติกิจกรรม ต่างๆ ๔.การเล่นและการ ทำงานร่วมกัน	๑.การเคารพสิทธิของตนเอง และผู้อื่น ๒.การรู้จักแสดงความคิดเห็น ของตนเองและรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น ๓.การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วย ตนเองตามตำนานหรือกับผู้อื่น	-อาชีพในชุมชน
๘.๒ มี ปฏิสัมพันธ์ที่ดี กับผู้อื่น	๘.๒.๑ เล่นร่วมกับ เพื่อน	๑.การเล่นอิสระ ๒. การเล่นรายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ ๓.การเล่นตามมุม ประสบการณ์ ๔.การเล่นนอกห้องเรียน	๑. การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วย ตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น ๒. การสะท้อนการรับรู้อารมณ์ และความรู้สึกของตนเองและ ผู้อื่น ๓. การปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่าง ปลอดภัย ๔.การระมัดระวังความ ปลอดภัยของตนเองจากผู้อื่น และภัยใกล้ตัว	-แรกรับ ประทับใจ -ปลอดภัยไว้ก่อน
	๘.๒.๒ ยิ้มหรือ ทักทายผู้ใหญ่และ บุคคลที่คุ้นเคยเมื่อมี ผู้ชี้แนะ	๑.การปฏิบัติตนตาม วัฒนธรรมท้องถิ่น ถิ่นที่อาศัยและประเพณี ไทย	๑. การแสดงออกทางอารมณ์ และความรู้สึกอย่างเหมาะสม ๒. การแสดงมารยาทที่ดี ๓. การปฏิบัติตามวัฒนธรรม ท้องถิ่นและความเป็นไทย	- ครอบครัวสุข สันต์ -เรียนรู้ วัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๘.๓ ปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	๘.๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน ๒.การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของผู้เรียน ๓. การดูแลห้องเรียนร่วมกัน ๔.การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา ๕.การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาคความขัดแย้ง	๑.การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน ๒.การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ๓.การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน	-เด็กดีมีวินัย -กินที่อยู่ดีมีความสุข -หนูอ่อนน้อมน่ารัก -หนูทำได้
	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ๒.การเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน ๓.การฟังและปฏิบัติตาม	๑.การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน ๒.การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ๓.การปฏิบัติตามหลัก	-เด็กดีมีวินัย -ปลอดภัยไว้ก่อน
	๘.๓.๓ ยอมรับการประนีประนอมแก้ไขปัญหามีผู้ชี้แนะ	๑.การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา ๒.การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาคความขัดแย้ง	๑.การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน ๒.การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ๓.การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม	-หนูอ่อนน้อมน่ารัก

ด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๙.๑ สนทนา โต้ตอบและเล่า เรื่องให้ผู้อื่น เข้าใจ	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจน จบและโต้ตอบ เกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง	๑.การฟังเสียงต่างๆใน สิ่งแวดล้อม ๒.การฟังเพลง นิทาน คำคล้อง จอง บทสร้อยกรอง หรือเรื่องราวต่างๆ ๓.การฟังนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์เกี่ยวกับการ ป้องกันและรักษาความ ปลอดภัย ๔.การพูดแสดงความคิด ความรู้สึก และความ ต้องการ ๕. การพูดอธิบาย เกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์และ ความสัมพันธ์ของสิ่ง ต่างๆ ๖. การเรียงลำดับคำเพื่อ ใช้ในการสื่อสาร	๑.มารยาทในการฟังและการ พูด ๒.การฟังเพลง คำคล้องจองบท สร้อยกรอง หรือเรื่องราวต่างๆ ๓.การสะท้อนการรับรู้อารมณ์ และความรู้สึกของตนเองและ ผู้อื่น ๔.การรู้จักแสดงความคิดเห็น ของตนเองและรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	-หนูน้อยนารัก -วิทยาศาสตร์น่า รู้
	๙.๑.๒ เล่าเรื่องด้วย ประโยคสั้นๆ	๑.การพูดแสดงความคิด ความรู้สึก และความ ต้องการ ๒.การพูดอธิบายเกี่ยวกับ สิ่งของ เหตุการณ์และ ความสัมพันธ์ของสิ่ง ต่างๆ ๓.การเรียงลำดับคำเพื่อ ใช้ในการสื่อสาร	๑.การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ ภาษาเพื่อสื่อความหมายใน ชีวิตประจำวัน ๒.การสะท้อนการรับรู้อารมณ์ และความรู้สึกของตนเองและ ผู้อื่น	

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๙.๒ อ่าน เขียนภาพ และ สัญลักษณ์ได้	๙.๒.๑ อ่านภาพ และพูดข้อความ ด้วยภาษาของตน	๑.การสังเกตทิศทาง อ่านตัวอักษรคำและ ข้อความ ๒.การคาดเดาคำวลี ประโยคที่มีโครงสร้างคำ ซ้ำๆกัน จาก นิทาน เพลง คำคล้อง จอง	๑.การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ ภาษาเพื่อสื่อความหมายใน ชีวิตประจำวัน ๒.ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการ ใช้หนังสือและตัวหนังสือ	-สาระแห่งสีสัน
	๙.๒.๒ เขียนขีด เขียน อย่างมีทิศทาง	๑.การสังเกตตัวอักษรใน ชื่อของตน หรือทำ คั่นเคย ๒.การสังเกตตัวอักษรที่ ประกอบเป็นคำการอ่าน หรือเขียนต่อผู้ใหญ่ ๓.การเล่นเกมหทางภาษา ๔.การเขียนร่วมกันตาม โอกาสและการเขียน อิสระ ๕. การเขียนคำที่มี ความหมายกับตัวเด็ก/ คำคั่นเคย	๑.การเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ นามสกุล ๒.การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ ภาษาเพื่อสื่อความหมายใน ชีวิตประจำวัน ๓.ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการ ใช้หนังสือและตัวหนังสือ	-สร้างฝันนักคิด

ด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๑๐.๑ มี ความสามารถใน การคิดรวบยอด	๑๐.๑.๑ บอก ลักษณะของสิ่งของ ต่างๆจากการสังเกต โดยใช้ประสาท	๑.การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ เปลี่ยนแปลงและ ความสัมพันธ์ของสิ่ง	๑.การเปลี่ยนแปลงและ ความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ รอบตัว	-หนูน้อยนัก สัมผัส -ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กของเรา

	สัมผัส	ต่างๆโดยใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสม ๒.การสังเกตสิ่งต่างๆและสถานที่จากมุมมองที่ต่างกัน		-ชุมชนบ้านเชียง อาด
	๑๐.๑.๒ จับคู่หรือเปรียบเทียบสิ่งต่างๆโดยใช้ลักษณะหรือหน้าที่การทำงานเพียงลักษณะเดียว	๑.การจับคู่ การเปรียบเทียบ และการเรียงลำดับสิ่งต่างๆการรักษาความยาว ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร ๒.การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่างๆตามลักษณะและรูปร่าง รูปทรง ๓.การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ๔.การชั่ง ตวง วัดสิ่งต่างๆ โดยใช้เครื่องมือและหน่วยที่ไม่ได้ใช้หน่วยมาตรฐาน	๑.ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร จำนวน ส่วนประกอบ ๒.การเปรียบเทียบและการเรียงลำดับจำนวนของสิ่งต่างๆ ๓.การจับคู่ การเปรียบเทียบ การเรียงลำดับสิ่งต่างๆ ตามลักษณะความยาว ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร	-วิทยาศาสตร์น่ารู้
	๑๐.๑.๓ คัดแยกสิ่งต่างๆตามลักษณะหรือหน้าที่การใช้งาน	๑.การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆโดยใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสม ๒. การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่างๆตามลักษณะรูปร่าง รูปทรง ๓.การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ๔.การรวมและการแยกสิ่งต่างๆ	๑.ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร จำนวนและส่วนประกอบ	ผักและผลไม้ ปลอดสารพิษ -ข้าวหมักจรรยา -สารแห่งสีสัน - สมาชิกประเทศอาเซียน -บ้านเราและเพื่อนบ้านอาเซียน

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับ สิ่งของหรือ เหตุการณ์อย่างน้อย ๓ ลำดับ	๑.การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ เปลี่ยนแปลงและ ความสัมพันธ์ของสิ่ง ต่างๆโดยใช้ประสาท สัมผัสอย่างเหมาะสม การจับคู่ การ เปรียบเทียบ และการ เรียงลำดับสิ่งต่างๆตาม ลักษณะความยาว ความ สูง น้ำหนัก ปริมาตร ๒.การรับรู้และแสดง ความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่นและชิ้นงาน ๓.การใช้ภาษาทาง คณิตศาสตร์กับ เหตุการณ์ใน ชีวิตประจำวัน	๑.ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร จำนวนและส่วนประกอบ ๒.การสะท้อนการรับรู้อารมณ์ และความรู้สึกของตนเองและ ผู้อื่น	- กลางวัน กลางคืน -ต้นไม้แสนรัก -วิทยาศาสตร์น่า รู้ -สมาชิกประเทศ อาเซียน
๑๐.๒ มี ความสามารถใน การคิดเชิง เหตุผล	๑๐.๒.๑ ระบุผลที่ เกิดขึ้นในเหตุการณ์ หรือการกระทำเมื่อ มีผู้ชี้แนะ	๑.การพบดาวหรือ คาดคะเนสิ่งที่จะ เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล ๒.การมีส่วนร่วมในการ ลงความเห็นจากข้อมูล อย่างมีเหตุผล	๑.ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร จำนวนและส่วนประกอบ	-ฤดูกาลธรรมชาติ -วิทยาศาสตร์น่า รู้
	๑๐.๒.๒ คาดเดา หรือ คาดคะเนสิ่งที่ อาจเกิดขึ้น	๑.การสังเกตสิ่งต่างๆและ สถานที่จากมุมมองที่ต่างกัน ๒.การอธิบายเชื่อมโยง สาเหตุและผลที่เกิดขึ้นใน เหตุการณ์หรือการกระทำ ๓.การคาดเดาหรือการ คาดคะเนสิ่งที่อาจเกิดขึ้น อย่างมีเหตุผล	๑.การเปลี่ยนแปลงและ ความสัมพันธ์ของมนุษย์ สัตว์ พืช ๒.การรู้จักเกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัย ธรรมชาติ แรงและพลังงานใน ชีวิตประจำวันที่แวดล้อมเด็ก เล็ก	-ฤดูธรรมชาติ -วิทยาศาสตร์น่า รู้

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๑๐.๓ มี ความสามารถใน การคิดแก้ปัญหา และตัดสินใจ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจใน เรื่องง่ายๆ	๑.คิดตัดสินใจและมีส่วน ร่วมในกระบวนการ แก้ปัญหา ๒. ในการลงความเห็น จากข้อมูลอย่างมีเหตุผล	๑.การคิดตัดสินใจ และมีส่วน ร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา ๒.การเคารพสิทธิของตนเอง และผู้อื่น	- หนูน้อยน่ารัก - โครงการ
	๑๐.๓.๒ แก้ปัญหา โดยลองผิดลองถูก	๑.การมีส่วนร่วมใน วิธีการแก้ปัญหา ๒.การมีส่วนร่วมในการ แก้ปัญหาคความขัดแย้ง	๑.การตระหนักรู้เกี่ยวกับ ตนเอง ๒.การกำกับตนเอง ๓.การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วย ตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น	-สร้างฝันนักคิด -วิทยาศาสตร์น่า รู้

พัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๑๑.๑ ทำงาน ศิลปะตาม จินตนาการและ ความคิด สร้างสรรค์	๑๑.๑.๑ สร้าง ผลงานศิลปะเพื่อ สื่อสารความคิด ความรู้สึกของ ตนเอง	๑.การรับรู้และแสดง ความคิดผ่านวัสดุ ของ เล่น ชื่นงาน ๒.แสดงความคิด สร้างสรรค์ผ่านภาษา ท่าทาง การเคลื่อนไหว และศิลปะ ๓.การสร้างสรรค์ชื่นงาน โดยใช้รูปร่างรูปทรงจาก วัสดุที่หลากหลาย	๑.วิธีการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการทำงานศิลปะอย่างถูกวิธี และปลอดภัย เช่นกรรไกร	- สาระแห่งสีสัน - สร้างสรรค์นัก คิด
๑๑.๒ แสดง ท่าทาง/ เคลื่อนไหวตาม จินตนาการ อย่างสร้างสรรค์	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหว ท่าทางเพื่อสื่อสาร ความคิด ความรู้สึก ของตนเอง	๑.การเคลื่อนไหวท่าทางเพื่อ สื่อสารความคิด ความรู้สึก ของตนเองอย่างหลากหลาย และแปลกใหม่	๑.การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ ๒.การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ๓.การเคลื่อนไหวของอุปกรณ์ ๔.การแสดงความคิดสร้างสรรค์ ผ่านภาษา ท่าทาง การเคลื่อนไหว	- ขยับกายสบายชีวิ - มีชีวิตและไม่มีชีวิต - สัตว์โลกน่ารัก

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
			๕. การเคลื่อนไหวควบคุมตนเองไปในทิศทางพื้นที่ ๖. การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง ดนตรี ๗. การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี	

พัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี		หน่วยการเรียนรู้
	ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	๑๒.๑.๑ สนใจฟังหรืออ่านหนังสือด้วยตนเอง	๑. การอ่านหนังสือภาพหลากหลายประเภทแบบ ๒. การคาดเดา วลี หรือประโยคที่มีโครงสร้างซ้ำๆ กันจากนิทาน เพลง คำคล้องจอง ๓. การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ	๑. การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน ๒. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ ๓. การแสดงมารยาทที่ดี	- หนูน้อยน่ารัก
	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	๑. การสำรวจสิ่งต่างๆ และแหล่งเรียนรู้รอบตัว ๒. การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ๓. การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูลจากการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่างๆ และแผนภูมิอย่างง่าย	๑. การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม ๒. การสะท้อนอารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	- ขยับกายสบายชีวี - หนูน้อยนักสัมผัส - หนูน้อยน่ารัก

๑๒.๒ มี ความสามารถใน การแสวงหา ความรู้	๑๒.๒.๑ ค้นหา คำตอบของข้อสงสัย ต่างๆ ตามวิธีการที่มี ผู้ชี้แนะ	๑.การตั้งคำถามในเรื่องที่ สนใจ ๒.การสำรวจสิ่งต่างๆ และแหล่งเรียนรู้รอบตัว ๓.การสืบเสาะหาคำตอบ ของข้อสงสัยต่างๆ ๔.มีการรวบรวมข้อมูล การเสนอข้อมูลจากการ สืบเสาะหาความรู้	๑.การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ ภาษาเพื่อสื่อความหมายใน ชีวิตประจำวัน ๒.เกี่ยวกับการใช้หนังสือและ ตัวหนึ่ง	- หนุน้อย่าง สงสัย - สิ่งมีชีวิตและไม่ มีชีวิต
	๑๒.๒.๒ เชื่อมโยง คำถาม “อะไร” ใน การค้นหาคำตอบ	๑.การตั้งคำถามในเรื่องที่ สนใจ ๒.การสืบเสาะหาความรู้ เพื่อค้นหาคำตอบของข้อ สงสัยต่างๆ	๑. การเปลี่ยนแปลงและ ความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ รอบตัว	- หนุน้อย่าง สงสัย - วิทยาศาสตร์นำ รู้

สาระการเรียนรู้รายปี

สาระการเรียนรู้ เป็นสื่อกลางในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้าน ให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนด การเรียนรู้ ประกอบด้วย ประสบการณ์สำคัญ และสาระที่ควรเรียนรู้ ดังนี้

๑. ประสบการณ์สำคัญ

ประสบการณ์สำคัญ เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนนำไปใช้ในการออกแบบการจัดประสบการณ์ ให้เด็กได้เรียนรู้ ลงมือปฏิบัติ อยากรับการส่งเสริมพัฒนาการครอบคลุมทุกด้าน ดังนี้

๑.๑ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาส พัฒนาการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาทในการทำกิจกรรมประจำวัน หรือทำกิจกรรมต่างๆ และสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสดูแลสุขภาพและสุขอนามัยสุขนิสัย และการรักษาความปลอดภัย ดังนี้

ด้านร่างกาย	ประสบการณ์สำคัญ
๑.๑.๑ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่	๑.การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ ๒. การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ๓.การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์ ๔.การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้ กล้ามเนื้อใหญ่ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ ๕.การเล่นเครื่องเล่นสนามอย่างอิสระ

๑.๑.๒ การใช้กล้ามเนื้อเล็ก	๑.การเล่นเครื่องเล่นสัมผัสและการสร้างสิ่งต่างๆจาก แท่งไม้ บล็อก ๒. การเขียนภาพและการเล่นกับสี ๓.การปั้น ๔.การประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วยเศษวัสดุ ๕.การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก การปะ และการ ร้อยวัสดุ
๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน	๑.การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขอนามัยที่ดีในกิจวัตร ประจำวัน
๑.๑.๔ การรักษาความปลอดภัย	๑.การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยในกิจวัตรประจำวัน ๒.การฟังนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์เกี่ยวกับการป้องกัน และรักษาความปลอดภัย ๓.การเล่นเครื่องเล่นอย่างปลอดภัย ๔. การเล่นเกมบทบาทสมมติเหตุการณ์ต่างๆ
๑.๑.๕ การตระหนักรู้เกี่ยวกับร่างกายตน	๑.การเคลื่อนไหวโดยควบคุมตนเองไปในทิศทางระดับ และพื้นที่ ๒.การเคลื่อนไหวข้ามสิ่งกีดขวาง

๑.๒ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกของตนเองที่เหมาะสมกับวัย ตระหนักถึงลักษณะพิเศษเฉพาะที่เป็นอัตลักษณ์ความเป็นตัวของตัวเอง มีความสุข ร่าเริงแจ่มใส การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ได้พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสุนทรีย์ภาพ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเองขณะปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

ด้านอารมณ์ - จิตใจ	ประสบการณ์สำคัญ
๑.๒.๑ สุนทรีย์ภาพ ดนตรี	๑.การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยา โต้ตอบเสียงดนตรี ๒.การเล่นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ ๓.การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี ๔.การเล่นบทบาทสมมติ ๕.การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ ๖.การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม
๑.๒.๒ การเล่น	๑.การเล่นอิสระ ๒.การเล่นรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ ๓.การเล่นตามมุมประสบการณ์/มุมเล่นต่างๆ ๔.การเล่นนอกห้องเรียน

๑.๒.๓ คุณธรรม จริยธรรม	๑.การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ ๒.การพึ่งพันทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ๓.การร่วมสนทนา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิง จริยธรรม
๑.๒.๔ การแสดงออกทางอารมณ์	๑.การพูดสะท้อนความรู้สึกรู้สึกของตนเองและผู้อื่น ๒.การเล่นบทบาทสมมติ ๓.การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี ๔.การร้องเพลง ๕.การทำงานศิลปะ
๑.๒.๕ การมีอัตลักษณ์เฉพาะตนและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถ	๑.การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามความสามารถของตนเอง
๑.๒.๖ การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	๑.การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจและการช่วยเหลือปกป้องโยนเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ

๑.๓ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาส ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ปวดหัวจากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเรียนรู้ทางสังคม เช่น การเล่น การทำงานกับผู้อื่น ฯลฯ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ ดังนี้

ด้านสังคม	ประสบการณ์สำคัญ
๑.๓.๑ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๑.การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน ๒.การปฏิบัติตนตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๑.๓.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑.การมีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ๒.การใช้วัสดุและสิ่งของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่า ๓.การทำงานศิลปะที่นำเศษวัสดุหรือสิ่งของเครื่องใช้ที่ใช้แล้วมาใช้ซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่ ๔.การเพาะปลูกและดูแลต้นไม้ ๕.การเลี้ยงสัตว์ ๖.การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน

<p>๑.๓.๓ การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย</p>	<p>๑.การเล่นบทบาทสมมุติการปฏิบัติตนในความเป็นคนไทย ๒.การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย ๓.การประกอบอาหาร ๔.การศึกษานอกสถานที่ ๕.การละเล่นพื้นบ้านของไทย</p>
<p>๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วมและบทบาทสมาชิกของสังคม</p>	<p>๑.การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน ๒.การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน ๓.การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ๔.การดูแลห้องเรียนร่วมกัน ๕.การร่วมกิจกรรมวันสำคัญ</p>
<p>๑.๓.๕ การเล่นและการทำงานแบบร่วมมือร่วมใจ</p>	<p>๑.การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ๒.การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ๓.การทำศิลปะแบบร่วมมือ</p>
<p>๑.๓.๖ การแก้ปัญหาความขัดแย้ง</p>	<p>๑.การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา ๒.การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง</p>
<p>๑.๓.๗ การยอมรับในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล</p>	<p>๑.การเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน</p>

๑.๔ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้รับรู้และเรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัวผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม บุคคล และสื่อต่างๆ ด้วยและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กพัฒนาการใช้ภาษา จินตนาการความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การคิดเชิงเหตุผลการคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัว และมีความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ต่อไป ดังนี้

ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ
<p>๑.๔.๑ การใช้ภาษา</p>	<p>๑.การฟังเสียงต่างๆในสิ่งแวดล้อม ๒.การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ ๓.การฟังเพลง นิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรอง หรือเรื่องราวต่างๆ ๔.การพูดแสดงความคิด ความรู้สึก และความต้องการ ๕.การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง ๖.การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และ</p>

	<p>ความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ</p> <p>๗. การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่นและการกระทำต่างๆ</p> <p>๘. การрожหะที่เหมาะสมในการพูด</p> <p>๙. การพูดเรียงลำดับคำเพื่อใช้ในการสื่อสาร</p> <p>๑๐. การอ่านหนังสือภาพ นิทานหลากหลายประเภท / รูปแบบ</p> <p>๑๑. การอ่านอย่างอิสระตามลำพัง การอ่านร่วมกัน การอ่านโดยมีผู้ชี้แนะ</p> <p>๑๒. การเห็นแบบอย่างการอ่านที่ถูกต้อง</p> <p>๑๓. การสังเกตทิศทางการอ่านตัวอักษร คำ และข้อความ</p> <p>๑๔. การอ่านและเขียนข้อความ โดยกวาดสายตามบรรทัดจากซ้ายไปขวาจากบนลงล่าง</p> <p>๑๕. การสังเกตตัวอักษรในชื่อของตนหรือคำคุ้นเคย</p> <p>๑๖. การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำผ่านการอ่านหรือเขียนของผู้ใหญ่</p> <p>๑๗. การคาดเดาคำวลี หรือประโยคที่มีโครงสร้างซ้ำๆกันจากนิทานเพลงคำคล้องจอง</p> <p>๑๘. การเล่นเกมทางภาษา</p> <p>๑๙. การเห็นแบบอย่างของการเขียนที่ถูกต้อง</p> <p>๒๐. การเขียนร่วมกันตามโอกาส และการเขียนอิสระ</p> <p>๒๑. การเขียนคำที่มีความหมายกับตัวเอง/คำคุ้นเคย</p> <p>๒๒. การคิดสะกดคำและเขียนเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองอย่างอิสระ</p>
<p>๑.๔.๒ การคิดรวบยอดการคิดเชิงเหตุผลการตัดสินใจ และแก้ปัญหา</p>	<p>๑. การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆโดยใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสม</p> <p>๒. การสังเกตสิ่งต่างๆและสถานที่จากมุมมองที่ต่างกัน</p> <p>๓. การบอกและแสดงตำแหน่ง ทิศทาง และระยะทางของสิ่งต่างๆ ด้วยการกระทำ ภาพวาด ภาพถ่ายและรูปภาพ</p> <p>๔. การเล่นกับสื่อต่างๆ ที่เป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยม มุมฉาก ทรงกระบอก ทรงกรวย</p> <p>๕. การคิดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่างๆตามลักษณะและรูปร่าง รูปทรง</p>

ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ
	<p>๖. การต่อของชิ้นเล็กเติมในชิ้นใหญ่ให้สมบูรณ์ และการแยกชิ้นส่วน</p> <p>๗. การทำซ้ำ การต่อเติม และการสร้างแบบรูป</p> <p>๘. การนับและแสดงจำนวนของสิ่งต่างๆในชีวิตประจำวัน</p> <p>๙. การเปรียบเทียบและเรียงลำดับจำนวนของสิ่งต่างๆ</p> <p>๑๐. การรวมและการแยกสิ่งต่างๆ</p> <p>๑๑. การบอกและแสดงอันดับที่ของสิ่งต่างๆ</p> <p>๑๒. การชั่ง ตวง วัดสิ่งต่างๆ โดยใช้เครื่องมือและหน่วยที่ไม่ใช่หน่วยมาตรฐาน</p> <p>๑๓. การจับคู่ การเปรียบเทียบ และการเรียงลำดับสิ่งต่างๆ ตามลักษณะความยาว/ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร</p> <p>๑๔. การบอกและเรียงลำดับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ตามช่วงเวลา</p> <p>๑๕. การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน</p> <p>๑๖. การอธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำ</p> <p>๑๗. การคาดเดาหรือการคาดคะเนสิ่งนี้อาจจะเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล</p> <p>๑๘. การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล</p> <p>๑๙. การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา</p>
๑.๔.๓ จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	<p>๑. การรับรู้และแสดงความคิด ความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่นและ ชิ้นงาน</p> <p>๒. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษา ท่าทาง การเคลื่อนไหวและศิลปะ</p> <p>๓. การสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยใช้รูปร่างรูปทรงจากวัสดุที่หลากหลาย</p>

ด้านสติปัญญา	ประสบการณ์สำคัญ
๑.๔.๔ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้	๑. สืบหาสิ่งต่างๆและแหล่งเรียนรู้รอบตัว ๒. การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ ๓. การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ๔. การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูลจากการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่างๆและแผนภูมิอย่างง่าย

๒. สารที่ควรเรียนรู้

สารที่ควรเรียนรู้ เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดแนวคิดหลังจากนำเสนอสารที่ควรเรียนรู้ต่างๆ มาจัดประสบการณ์ให้เด็ก เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ และความสนใจของเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์สำคัญ ทั้งนี้ อาชีพดูเนื้อหาได้ โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก ดังนี้

๒.๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ นามสกุล รูปร่างหน้าตา อวัยวะต่างๆ วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาดและมีสุขภาพอนามัยที่ดี การรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ การรักษาความปลอดภัยของตนเอง รวมทั้งการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย การรู้จักประวัติความเป็นมาของตนเองและครอบครัว การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การกำกับตนเอง การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง การสะท้อน การรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสมการแสดงมารยาทที่ดี การมีคุณธรรม จริยธรรม

๒.๒ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และบุคคลต่างๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิด และมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน ศาสนา แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน สัญลักษณ์สำคัญของชาติไทย และการปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย หรือแหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่นๆ

๒.๓ ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ สัญลักษณ์ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของมนุษย์ สัตว์ พืช ตลอดจนการเรียนรู้เกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติและพลังงานในชีวิตประจำวัน ที่แวดล้อมเด็ก ส่วนทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการรักษาสาธารณสุขสมบัติ

๒.๔ สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือตัวหนังสือรู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆรอบตัว เวลา เงิน ประโยชน์ การใช้ งาน และการเลือกใช้สิ่งของของเครื่องใช้ ยานพาหนะ การคมนาคม เทคโนโลยีและการสื่อสารต่างๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันอย่างประหยัด ปลอดภัย และรักษาสิ่งแวดล้อม

การจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กวัย ๓-๖ ปี จะจัดในรูปแบบของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่นด้วยการปฏิบัติจริงโดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง ๕ เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติในการเรียนรู้ได้พัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ดังนั้นการกิจกรรมจะต้องครอบคลุมประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควรเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

การจัดประสบการณ์ควรยืดหยุ่นให้มีความยืดหยุ่นที่เด็กสนใจและกำหนดกิจกรรมให้เด็กในแต่ละวันไม่จัดเป็นรายวิชา และอาจใช้ชื่อเรียกกิจกรรมแตกต่างกันไปในแต่ละหน่วยงาน การนำแนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัยนั้นๆซึ่งแต่ละแนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัยจะมีจุดเด่นของตนเอง แต่โดยภาพรวมแล้วแนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัยส่วนใหญ่ยึดเด็กเป็นสำคัญ การลงมือปฏิบัติจริงด้วยตัวเองจึงเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาเด็ก โดยองค์รวม นอกจากนี้ผู้สอนต้องศึกษาและทำความเข้าใจในหลักการจัดประสบการณ์ แนวการจัดประสบการณ์ และจัดกิจกรรมประจำวัน เพื่อนำหลักสูตรสถานศึกษาลงสู่การปฏิบัติ ดังนี้

แนวทางการจัดประสบการณ์

๑. จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและการทำงานของสมองที่เหมาะสมกับอายุ ภาวะและระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ
๒. จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของเด็ก เด็กได้ลงมือกระทำเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง
๓. จัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้
๔. จัดประสบการณ์ให้คิดริเริ่ม คิดวางแผน ตัดสินใจลงมือกระทำและนำเสนอความคิดโดยครูหรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก
๕. จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่นกับผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในบรรยากาศที่อบอุ่นมีความสุข และเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่างๆกัน
๖. จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก
๗. จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวันตลอดจนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
๘. จากประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและแผนที่เกิดขึ้นในสภาพจริงโดยไม่ได้คาดการณ์ไว้
๙. จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์ พร้อมทั้งนำผลการประเมินมาพัฒนาเด็กอย่างต่อเนื่อง

๑๐. จัดประสบการณ์โดยให้พ่อแม่ ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วมทางการวางแผน การสนับสนุนสื่อ แหล่งเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ

๓. การกิจกรรมประจำวัน

การจัดประสบการณ์ในกิจกรรมประจำวันสำหรับเด็กอายุ ๓-๖ ปี สามารถนำมาจัดได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้สอนทราบว่าในแต่ละวันจะทำกิจกรรมอะไร เมื่อใด และอย่างไร และที่สำคัญผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน การจัดกิจกรรมประจำวันมีหลักการจัดและขอบข่ายของกิจกรรม ดังนี้

๓.๑ หลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

การจัดกิจกรรมประจำวันต้องคำนึงถึง อายุ และความสนใจของเด็กแต่ละช่วงวัย ดังนี้

๓.๑.๑ การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก ในแต่ละวันแต่ยืดหยุ่นได้ตามความต้องการและความสนใจของเด็ก เช่น

เด็กวัย ๓-๔ ปี มีความสนใจประมาณ ๘-๑๒ นาที

เด็กวัย ๔-๕ ปี มีความสนใจประมาณ ๑๒ ถึง ๑๕ นาที

เด็กวัย ๕-๖ ปี มีความสนใจประมาณ ๑๕-๒๐ นาที

๓.๑.๒ กิจกรรมต้องใช้ความคิดทั้งในกลุ่มเล็กๆกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานเกินกว่า ๒๐ นาที

๓.๑.๓ กิจกรรมที่เด็กมีอิสระเลือกเล่นอย่างเสรี เพื่อช่วยให้เด็กเรียนรู้การเลือก การตัดสินใจ การคิดแก้ปัญหาและความคิดสร้างสรรค์ ใช้เวลาประมาณ ๔๐-๖๐ นาที เช่น กิจกรรมการเล่นตามมุม กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

๓.๑.๔ กิจกรรมควรมีความสมดุลระหว่างกิจกรรมในห้องและนอกห้อง กิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก กิจกรรมที่เป็นรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่เด็กเป็นผู้ริเริ่มและผู้สอนเป็นผู้ริเริ่ม กิจกรรมที่ใช้กำลังและไม่ใช้กำลัง จัดให้ครบทุกประเภท ทั้งนี้ กิจกรรมที่ต้องออกกำลังกายควรจัดสลับกับกิจกรรมที่ไม่ต้องออกกำลังมากนัก เพื่อเอากะได้ไม่เหนื่อยเกินไป

๓.๒ ขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน

การเลือกกิจกรรมที่จะนำมาจัดในแต่ละวัน สามารถจัดได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงานและสภาวะชุมชน ที่สำคัญผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้านดังต่อไปนี้

๓.๒.๑ การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เป็นการพัฒนาความแข็งแรง การทรงตัว การยืดหยุ่น ความคล่องแคล่วในการใช้อวัยวะต่างๆ การประสานสัมพันธ์ และจากการเคลื่อนไหวในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่โดยกิจกรรมให้เด็กได้เล่นอิสระกลางแจ้ง เล่นเครื่องเล่นสนาม เล่นปีนป่ายอย่างอิสระ และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะดนตรี

๓.๒.๒ การพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เป็นการพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ นิ้วมือ และการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาได้อย่างคล่องแคล่ว โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นเครื่องเล่นสัมผัสช่วยเหลือตนเองในการแต่งกาย การหยิบจับสิ่งของ และอุปกรณ์ต่างๆ เช่น สีเทียน กรรไกร พู่กัน ดินเหนียว

๓.๒.๓ การพัฒนาอารมณ์ จิตใจ และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เป็นการปลูกฝังให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความเชื่อมั่น พระแสงดอกออก มีวินัย รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด เมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน

มีมารยาท และปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยและศาสนาที่นับถือ โดยกิจกรรมต่างๆผ่านการเล่นให้เด็กได้มีโอกาสตัดสินใจเลือก ได้รับการตอบสนองของความต้อการได้ฝึกปฏิบัติโดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่อง

๓.๒.๔ การพัฒนาสังคมนิสัย เป็นการพัฒนาให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน มีนิสัยรักการทำงาน รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น ตัวถึงและมัดระวังอันตรายจากคนแปลกหน้า ให้เด็กได้ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่างสม่ำเสมอ รับประทานอาหาร พักผ่อนนอนหลับ ขับถ่าย ทำความสะอาดร่างกาย เล่นได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกติกาข้อตกลงของส่วนรวม เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จ

๓.๒.๕ การพัฒนาการคิด เป็นการพัฒนาให้เด็กมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาการคิดรวบยอดและการคิดเชิงเหตุผลทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้สังเกต จำแนกเปรียบเทียบ สืบเสาะหาความรู้ สนทนา อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เชิญวิทยากรมาพูดคุยกับเด็กศึกษานอกสถานที่ เล่นเกมการศึกษาฝึกแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ฝึกออกแบบและสร้างชิ้นงาน และทำกิจกรรมเป็นรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่

๓.๒.๖ การพัฒนาภาษา เป็นการพัฒนาให้เด็กใช้ภาษาในการสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความเข้าใจในสิ่งต่างๆที่เอามีประสบการณ์ โดยสามารถตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัยใคร่รู้ จัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลายในสภาพแวดล้อมเชื่อมต่อการเรียนรู้มุ่งปลูกฝังให้เด็กได้กล้าแสดงออกในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน มีนิสัยรักการอ่าน และบุคคลแวดล้อมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ

๓.๒.๗ การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ได้ ถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกและเห็นความสวยงามของสิ่งต่างๆ โดยจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหว และจังหวะตามจินตนาการ ประดิษฐ์สิ่งต่างๆอย่างอิสระ เล่นบทบาทสมมติ เล่นน้ำเล่นทราย เล่นบล็อก และเล่นก่อสร้าง

การจัดสภาพแวดล้อมสื่อและแหล่งเรียนรู้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสุขสำราญ จัดเตรียมสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมตามความต้องการของเด็กสามารถเรียนรู้จากการเล่นที่เป็นประสบการณ์ตรงที่เกิดจากการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง ๕ จึงจำเป็นต้องจัดสภาพแวดล้อม ในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของหลักสูตรเพื่อส่งผลให้บรรลุจุดหมายในการพัฒนาเด็ก

การจัดสภาพแวดล้อมจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

๑. ความสะอาด ความปลอดภัย
๒. ความมีอิสระอย่างมีขอบเขตในการเล่น
๓. ความสะดวกในการทำกิจกรรม
๔. ความพร้อมของอาคารสถานที่ เช่น ห้องเรียน ห้องน้ำห้องส้วม สนามเด็กเล่น ฯลฯ
๕. ความเพียงพอ เหมาะในเรื่องขนาด น้ำหนัก จำนวน สีของสีและเครื่องเล่น
๖. บรรยากาศในการเรียนรู้ การจัดที่เล่นและมุมประสบการณ์ต่างๆ

สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน

หลักสำคัญในการจัดต้องคำนึงถึงความปลอดภัย ความสะอาด เป้าหมายการพัฒนาเด็ก ความเป็นระเบียบ ความเป็นตัวของเด็กเอง ให้เด็กเกิดความรู้สึกรอบอุ้ม มั่นใจ และมีความสุข ซึ่งอาจจัดแบ่งพื้นที่ให้เหมาะสมกับการประกอบกิจกรรมตามหลักสูตร ดังนี้

๑. พื้นที่อำนวยความสะดวกเพื่อเด็กและผู้สอน
  - ๑.๑ ที่แสดงผลงานของเด็ก อาจจะเป็นแผ่นไม้ ดู่ที่แขวนผลงาน
  - ๑.๒ ที่เก็บแฟ้มผลงานของเด็ก อาจจะทำเป็นกล่องหรือจัดใส่แฟ้มรายบุคคล
  - ๑.๓ ที่เก็บเครื่องใช้ส่วนตัวของเด็ก อาจทำเป็นช่องตามจำนวนเด็ก
  - ๑.๔ ที่เก็บเครื่องใช้ของครูผู้สอน เช่น อุปกรณ์การสอน ของส่วนตัวผู้สอน ฯลฯ
  - ๑.๕ ป้ายนิเทศตามหน่วยการสอนหรือสิ่งที่เด็กสนใจ

๒. พื้นที่ปฏิบัติกิจกรรมและการเคลื่อนไหว ต้องกำหนดให้ชัดเจน ควรมีพื้นที่ที่เด็กสามารถจะทำงานได้ด้วยตนเอง และทำกิจกรรมร่วมกันในกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ เด็กสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระจากกิจกรรมหนึ่งไปยังกิจกรรมหนึ่งโดยไม่รบกวนผู้อื่น

๓. พื้นที่จัดมุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ สามารถจัดได้ตามความเหมาะสมขึ้นอยู่กับสภาพของห้องเรียนจัดแยกส่วนที่ใช้เสียงดังได้แยกออกจากกัน เช่น มุมรักอยู่ห่างจากมุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติอยู่ติดกับมุมบล็อก มุมวิทยาศาสตร์อยู่ใกล้มุมศิลปะ ฯลฯ ที่สำคัญจะต้องมีของเล่น วัสดุอุปกรณ์ในมุมอย่างเพียงพอต่อการเรียนรู้ของเด็ก การเล่นในมุมเล่นอย่างเสรี มักถูกกำหนดไว้ในตารางกิจกรรมประจำวัน เพื่อให้โอกาสเด็กได้เล่นอย่างเสรีประมาณวันละ ๖๐ นาที การจัดมุมเล่นต่างๆผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- ๓.๑ ในห้องเรียนควรมีมุมเล่นอย่างน้อย ๓ - ๕ มุม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นที่ของห้อง
- ๓.๒ ควรมีการผลัดเปลี่ยนชื่อของเล่นตามมุมบ้าง ตามความสนใจของเด็ก
- ๓.๓ ควรจัดให้มีประสบการณ์ที่เด็กได้เรียนรู้ไปแล้ว ปรากฏอยู่ในมุมเล่น เช่น เด็กเรียนรู้เรื่องผีเสื้อ ผู้สอนอาจจัดให้มีการเลี้ยงหนอน หรือมีผีเสื้อสตัฟฟ์ใส่กล่องไว้ให้เด็กดูในมุมธรรมชาติศึกษาหรือมุมวิทยาศาสตร์ ฯลฯ
- ๓.๔ ควรเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัด มุมเล่น ทั้งนี้เพื่อจูงใจให้เด็กรู้สึกเป็นเจ้าของอยากเรียนรู้ อยากเข้าเล่น
- ๓.๕ ส่วนเสริมสร้างวินัยให้กับเด็ก โดยมีข้อตกลงร่วมกันว่าเมื่อเล่นเสร็จแล้วจะต้องจัดเก็บอุปกรณ์ทุกอย่างเข้าที่ให้เรียบร้อย

ตัวอย่างมุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ที่ควรมีจัดมีดังนี้

มุมบล็อก

เป็นห่วงที่จัดเก็บบล็อกไม้ต้นที่มีขนาดและรูปทรงต่าง ๆ กัน เด็กสามารถนำมาเล่นต่อประกอบกันเป็นสิ่งต่างๆตามจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง นอกจากนี้ควรมีสื่ออื่นๆ เช่น ยานพาหนะ หรือสัตว์จำลอง ฯลฯ เพื่อประกอบการเล่น

แนวทางการจัด

วงแบล็คฟิงก์มูมที่ควรจัดให้อยู่ห่างจากมูมที่ต้องการความสงบ เช่น มูมหนังสือ ทั้งนี้เพราะเสียงจากการเล่นกลองไม้บล็อกล้อ อาจรบกวนสมาธิเด็กที่อยู่ในมูมหนังสือได้ นอกจากนี้ควรอยู่ห่างจากทางเดินหรือทางเข้าออกของห้องเพื่อไม่ให้กีดขวางทางเดินหรือเกิดอันตรายจากการเดินสะดุดไม้บล็อกล้อ ภาพแรงงานเด็กยังเล่นไม่เสร็จครูและเด็กร่วมกันกำหนดพื้นที่โดยใช้สัญลักษณ์สีหรือเครื่องหมายการจราจรมากขึ้นไว้ เพื่อให้เด็กกลับมาเล่นได้

มูมหนังสือ

ในห้องเรียนควรมีบริเวณที่เงียบ สำหรับให้เด็กได้ดูรูปภาพ อ่านหนังสือนิทาน ฟังนิทาน ผู้สอนควรจัดมูมหนังสือให้เด็กได้คุ้นเคยกับตัวหนังสือ และทำกิจกรรมตามลำพังหรือเป็นกลุ่มเล็กๆ

แนวทางการจัด

ทำหนังสือ เป็นวันที่ต้องการความสงบควรจะต่างจากมูมที่มีเสียงเช่น มูมบล็อกล้อ มูมบทบาทสมมติ ฯลฯ และควรจัดบรรยากาศจูงใจให้เด็กได้เข้าไปใช้เกิดความรักและทะนุถนอมหนังสือ และทุกสัปดาห์ และเลือกหนังสือที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้กับเด็กด้วย

บทบาทสมมติ

มูมบทบาทสมมติ เป็นมูมที่จัดขึ้นเพื่อให้เด็กมีโอกาสได้นำเอาประสบการณ์ที่ได้รับจากบ้านหรือชุมชนมาเล่นแสดงบทบาทสมมติ เลียนแบบบุคคลต่างๆ การจินตนาการของตน เช่น เปลี่ยนพ่อแม่ในมูมบ้าน เป็นหมอในมูมหมอ เปลี่ยนพ่อค้าแม่ค้าในมูมร้านค้า ฯลฯ การเล่นดังกล่าวเป็นการปลูกฝังความสำนึกถึงบทบาททางสังคมที่เอกได้พบเห็นในชีวิตจริง

แนวทางการจัด

มูมบทบาทสมมตินี้ ควรอยู่ใกล้มูมบล็อกล้อและอาจจัดให้เป็นสถานที่ต่างๆ นอกเหนือจากการจัดเป็นบ้าน ดูสังเกตการเล่นและความสนใจของเด็กกว่ามีการเปลี่ยนแปลงบทบาทการเล่นตามมูมบทบาทเดิมไปสู่รูปแบบการเล่นอื่นหรือไม่ อุปกรณ์ที่นำมาจัดควรเปลี่ยนไปตามความสนใจของเด็กเช่นกัน บทบาทสมมติอาจจัดให้เด็กคนหมั่นดูแลและทำความสะอาดทุกสัปดาห์ ไม่เป็นอันตราย และความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

มูมวิทยาศาสตร์/ มูมธรรมชาติ

มูมวิทยาศาสตร์หรือมูมธรรมชาติ เป็นวันที่ผู้สอนเก็บรวบรวมสิ่งของต่างๆ หรือสิ่งที่มีในธรรมชาติให้เด็กได้สำรวจ สังเกต ทดลอง ค้นพบด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ให้กับเด็ก

แนวทางการจัด

มูมวิทยาศาสตร์หรือมูมธรรมชาติ อาจใกล้มูมหนังสือ สิ่งของที่จัดวางต้องคำนึงถึงความปลอดภัยกับเด็ก ในขณะที่ใช้หรือเก็บควรอยู่ในระดับที่เด็กหยิบ จับ ดูวัสดุอุปกรณ์เหล่านั้นได้โดยสะดวก ควรจะปรับเปลี่ยนสิ่งของที่นำมาจัดแสดง อาจมีการจำลองการทดลองอย่างง่ายเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้

สภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน คือ การจัดสภาพแวดล้อมภายในบริเวณ ในสถานศึกษา รวมทั้งจัดสนามเด็กเล่นพร้อมเครื่องเล่นสนาม จัดระวางรักษาความปลอดภัยภายในสถานศึกษา ดูแลรักษาความสะอาด ปลูกต้นไม้ให้ความร่มรื่นรอบๆบริเวณสถานศึกษา สิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก

สภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน ประกอบด้วย

๑.สนามเด็กเล่น ควรมีพื้นผิวหลายประเภท เช่น ดิน หวาย หญ้า พื้นสำหรับเล่นของเล่นที่มีล้อรวมทั้งที่ร่ม ที่โล่งแจ้ง เป็นดินสำหรับขุด ที่เล่นน้ำ บ่อทรายพร้อมอุปกรณ์ประกอบการเล่น เครื่องเล่นสนามสำหรับปีนป่าย การทรงตัว ฯลฯ ทั้งนี้ต้องไม่ติดกับบริเวณที่เป็นอันตรายต้องหมั่นตรวจตราเครื่องเล่นให้อยู่ในสภาพแข็งแรงปลอดภัยอยู่เสมอและหมั่นดูแลเรื่องความสะอาด

๒.ที่นั่งเล่นพักผ่อน จัดที่นั่งไว้ใต้ต้นไม้ร่มเงา อาจใช้กิจกรรมกลุ่มย่อยๆ หรือกิจกรรมที่ต้องการความสงบ หรืออาจจะเป็นพื้นที่ให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์ ป้ายนิเทศ เพื่อให้ความรู้แก่เด็กและผู้ปกครอง

๓.บริเวณธรรมชาติ ปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ แปลงปลูกพืชผักสวนครัว บริเวณสถานศึกษามีไม่มากนักการปลูกพืชในกระบะหรือกระถาง วัสดุในท้องถิ่น

๔.ห้องปฏิบัติการและอาคารประกอบต่างๆ เช่น โรงอาหาร เรือนเพาะชำ ห้องสมุด ห้องปฏิบัติต่างๆ ควรจัดให้มีพื้นที่สำหรับเด็กทำกิจกรรมและเรียนรู้ ที่สะอาดและปลอดภัยสำหรับเด็ก

การจัดสภาพแวดล้อมด้านจิตภาพ เป็นการจัดห้องเรียนตามแนวคิดเรื่องการเรียนรู้อย่างมีความสุขการจัดสภาพแวดล้อมจึงเป็นการจัดเพื่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งจะเกิดความสะอาดปลอดภัย ราบรื่นจากการทำกิจกรรมในห้องที่มีลักษณะทางกายภาพที่เหมาะสมและมีการปฏิบัติต่อกันที่เหมาะสมของผู้ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมทั้งเด็กและผู้สอน นอกจากนี้ยังรวมถึง กฎ ระเบียบ กติกา ข้อตกลงที่ทุกคนสามารถปฏิบัติร่วมกันได้และเกิดความสุขในการอยู่ร่วมกัน การจัดบรรยากาศด้านจิตภาพจึงมีเป้าหมายเพื่อเก็บได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสภาพแวดล้อมแห่งความสุข ผู้สอนมีหน้าที่ที่อบอุ่นให้ความมั่นใจแก่เด็กสนับสนุนให้เด็กได้ประสบความสำเร็จในกิจกรรมต่างๆ มีสถานที่ที่เด็กสามารถมีความเป็นส่วนตัว หรือเมื่อต้องการอยู่ตามลำพัง ต้องการความสงบ ให้อิสระเด็กในการสื่อสาร เคลื่อนไหว กิจกรรมต่างๆ รวมทั้งข้อตกลงต่างๆ สามารถยืดหยุ่นได้เมื่อจำเป็น

๓.๓ รูปแบบการจัดกิจกรรมประจำวัน

ตารางประจำวันจัดไปหลายรูปแบบทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงาน ที่สำคัญผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมไม่ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้านจึงขอเสนอสัดส่วนเวลาในการพัฒนาเด็กแต่ละวัน ดังนี้

การพัฒนา	อายุ ๓ - ๔ ปี ชั่วโมง : วัน (ประมาณ)
๑.การพัฒนาทักษะพื้นฐานในชีวิตประจำวัน (รวมทั้งการช่วยตนเองในการแต่งกาย การรับประทานอาหาร สุขอนามัยและการนอนพักผ่อน)	๒
๒.การเล่นตามมุมประสบการณ์ / มุมเล่น	๑
๓.การคิดและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	๑
๔.กิจกรรมด้านสังคม (การทำงานร่วมกับผู้อื่น)	๑/๒
๕.กิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่	๓/๔
๖.กิจกรรมที่มีการวางแผนโดยผู้สอน	๓/๔
เวลาประมาณ	๖

จากตารางกิจกรรมประจำวัน ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงประเด็นดังต่อไปนี้

๑.การจัดสัดส่วนของเวลาในแต่ละวันที่เสนอไว้สามารถปรับยืดหยุ่นได้ ขึ้นอยู่กับผู้สอนและสถานการณ์ โดยยึดหลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

๒.การจัดกิจกรรมประจำวันควรจัดเพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานในชีวิตประจำวันของเด็ก โดยผู้สอนต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้เด็กได้ใช้กล้ามเนื้อเล็กและการหยิบ จับ วัสดุต่างๆเพื่อช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันและถือเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เช่น เด็กอายุ ๓ ปี ต้องให้เวลาในการทำกิจวัตรประจำวันและเมื่อเด็กอายุมากขึ้นเวลาที่ทำกิจวัตรประจำวันจะน้อยลงตามลำดับเนื่องจากเด็กช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น

๓.การจัดกิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กมีร่างกายแข็งแรง มีการทรงตัวที่ดี มีการยืดหยุ่นและความคล่องแคล่วในการใช้วัยวะต่างๆตามจังหวะการเคลื่อนไหวและการประสานสัมพันธ์กัน

๔.การจัดกิจกรรมการเล่นอิสระ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับเด็กปฐมวัย ช่วยให้เด็กเลือก ตัดสินใจคิดแก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์ในแต่ละวัน เด็กทุกวัยควรมีโอกาสเล่นอิสระกลางแจ้งอย่างน้อย ๑ ชั่วโมง : วัน

๕.การคิดและความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เด็กเกิดความคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล มีความสามารถในการแก้ปัญหาและตัดสินใจ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

๖.กิจกรรมพัฒนาทักษะทางสังคม กิจกรรมที่เด็กได้พัฒนาลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสมมีปฏิสัมพันธ์และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เด็กที่มีอายุน้อยยังยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง ดังนั้น การให้เวลาในช่วงวัย ๓ ขวบ จึงให้เวลาน้อยในการทำกิจกรรมกลุ่ม เนื่องจากเด็กยังยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและจะเพิ่มเวลาเมื่อเด็กอายุมากขึ้น เพราะเด็กต้องการเวลาในการเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่นมากขึ้น

๗.กิจกรรมที่มีการวางแผนโดยครูผู้สอน ให้คิดรวบยอดโดยครูผู้สอน จะช่วยให้เด็กเกิดทักษะหรือความคิดรวบยอดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เช่น ผู้สอนต้องการให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับน้ำ ผู้สอนต้องวางแผนกิจกรรมล่วงหน้า เวลาที่ใช้ในแต่ละวันที่กำหนดไว้ ๓/๔ ชั่วโมง (๔๕ นาที) ทั้งนี้มิได้หมายความว่าให้ผู้สอนสอนต่อเนื่อง ๔๕ นาที ใน ๑ กิจกรรม ผู้สอนต้องพิจารณาว่าเด็กมีช่วงความสนใจสั้นตามพัฒนาการ จำเป็นต้องจัดแบ่งเวลาเป็นหลายช่วงและในหลากหลายกิจกรรม กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานกว่า ๒๐ นาที

๘.ในการจัดกิจกรรมประจำวันสามารถจัดได้หลายรูปแบบตามความเหมาะสมของบริบทและสถานศึกษา และแนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย ที่นำมาใช้ในการจัดประสบการณ์ ทั้งนี้ต้องให้ครอบคลุมขอบเขตของการจัดกิจกรรมประจำวัน แต่ไม่แบ่งเป็นรายชั่วโมงหรือรายคาบ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และต้องจัดกิจกรรมไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง / ๑ วัน

ตารางกิจกรรมประจำวัน

เวลา	กิจกรรม
๐๘.๐๐ - ๐๘.๑๕ น.	รับเด็ก
๐๘.๑๕ - ๐๙.๐๐ น.	กิจกรรมหน้าเสาธง
๐๙.๐๐ - ๐๙.๑๐ น.	ตรวจสอบสุขภาพ ไปห้องน้ำ
๐๙.๑๐ - ๐๙.๓๐ น.	กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
๐๙.๓๐ - ๑๐.๐๐ น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์
๑๐.๐๐ - ๑๐.๓๐ น.	กิจกรรมเกมการศึกษา
๑๐.๓๐ - ๑๐.๔๕ น.	กิจกรรมสร้างสรรค์
๑๐.๔๕ - ๑๑.๒๐ น.	กิจกรรมกลางแจ้ง
๑๑.๒๐ - ๑๑.๓๐ น.	ล้างมือ ล้างเท้า
๑๑.๓๐ - ๑๒.๑๐ น.	รับประทานอาหารกลางวัน / แปรงฟัน
๑๒.๑๐ - ๑๔.๒๐ น.	นอนพักผ่อน
๑๔.๒๐ - ๑๔.๓๐ น.	เก็บที่นอน ล้างหน้า
๑๔.๓๐ - ๑๔.๕๐ น.	กิจกรรมเสรี/เล่นตามศูนย์ประสบการณ์
๑๔.๕๐ - ๑๕.๐๐ น.	ตีมนม / เตรียมตัวกลับบ้าน

๓.๓.๑ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ การเคลื่อนไหวและจังหวะ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยใช้เสียงเพลง คำคล้องจอง มาประกอบการเคลื่อนไหว เพื่อส่งเสริมให้เกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เด็กวัยนี้ร่างกายกำลังอยู่ในระหว่างพัฒนาการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายยังไม่ผสมผสานหรือประสานสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ การเคลื่อนไหวของเด็กก็มีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

- ช้า ได้แก่ การคืบ คลาน
- เร็ว ได้แก่ การวิ่ง
- นุ่มนวล ได้แก่ การไหว้ การบิน
- ซิงซัง ได้แก่ การกระต๊อบเท้าตัง ๆ ตีกลองตัง ๆ
- รำเริงมีความสุข ได้แก่ การตบมือ หัวเราะ
- เศร้าโศกเสียใจ ได้แก่ สีหน้า ท่าทางทิศทางการเคลื่อนไหว
- เคลื่อนไหวไปข้างหน้าและข้างหลัง
- เคลื่อนไหวไปข้างซ้ายและข้างขวา
- เคลื่อนไหวตัวขึ้นและลง
- เคลื่อนไหวรอบทิศ

รูปแบบการเคลื่อนไหว

๑. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน ได้แก่ การเคลื่อนไหวตามธรรมชาติของเด็ก มี ๒ ประเภท
  - ๑.๑ การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ ได้แก่ ตบมือผงกศีรษะ ขยิบตา ชันเข่า เคาะเท้า เคลื่อนไหวมือและแขน มือและนิ้วมือ เท้าและปลายเท้า
  - ๑.๒ การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ได้แก่ คลาน คืบ เดิน วิ่ง กระโดด ควบม้า ฯลฯ
๒. การเลียนแบบ มี ๔ ประเภท คือ
  - ๒.๑ เลียนแบบท่าทางสัตว์
  - ๒.๒ เลียนแบบท่าทางคน
  - ๒.๓ เลียนแบบเครื่องยนต์กลไก และเครื่องเล่น
  - ๒.๔ เลียนแบบปรากฏการณ์ธรรมชาติ
๓. การเคลื่อนไหวตามบทเพลง ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือทำท่าทางประกอบเพลง
๔. การทำท่าทางกายบริหารประกอบเพลง หรือคำคล้องจอง
๕. การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ การเคลื่อนไหวที่让孩子คิดสร้างสรรค์ท่าทางขึ้นเอง อาจขึ้นนำด้วยการป้อนคำถาม หรือใช้อุปกรณ์ประกอบ
  ๖. การเล่นหรือการแสดงท่าทางตามคำบรรยาย เรื่องราว ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือแสดงท่าทางตามจินตนาการจากเรื่องราวหรือคำบรรยายที่ผู้สอนเล่า
  ๗. การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อตกลง ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือทำท่าทางตามสัญญาหรือคำสั่งที่ได้ตกลงไว้ก่อนเริ่มกิจกรรม
  ๘. การฝึกทำท่าทางเป็นผู้นำ ผู้ตาม ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือทำท่าทางจากความคิดสร้างสรรค์ของเด็กเอง แล้วให้เพื่อนปฏิบัติตาม

๓.๓.๒ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่ช่วยเด็กให้แสดงออกทาง

อารมณ์ ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และจินตนาการ โดยใช้ศิลปะ เช่น การเขียนภาพ การปั้น การฉีกปะ การตัดปะ การพิมพ์ภาพ การร้อย การประดิษฐ์ หรือวิธีการอื่นที่เด็กได้คิดสร้างสรรค์ กิจกรรมสร้างสรรค์ควรจัดให้เด็กทำทุกวัน โดยอาจจัดวันละ ๒ - ๓ กิจกรรม ให้เด็กเลือกทำอย่างน้อย ๑ - ๒ กิจกรรม ตามความสนใจ

๓.๓.๓ กิจกรรมเสรี กิจกรรมเสรีหรือการเล่นตามศูนย์ประสบการณ์ หรือการเล่นตามศูนย์ประสบการณ์ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเล่นอิสระตามมุมเล่นหรือศูนย์ประสบการณ์ที่จัดไว้ในห้องเรียน เช่น ศูนย์บล็อก ศูนย์หนังสือ ศูนย์วิทยาศาสตร์ ศูนย์บ้าน ศูนย์ร้านค้า เป็นต้น ศูนย์ต่าง ๆ เหล่านี้เด็กมีโอกาสเลือกเล่นได้อย่างเสรีตามความสนใจและความต้องการของเด็ก อาจให้เด็กเลือกทำกิจกรรมที่ครูผู้ดูแลเด็กจัดเสริมขึ้น เช่น เกม การศึกษา เครื่องเล่นสัมผัส กิจกรรมสร้างสรรค์ประเภทต่าง ๆ

๓.๓.๔ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวอย่างมีจุดหมาย ฝึกให้เด็กคิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล ฝึกการเข้าสังคม และฝึกการใช้ภาษาผ่านการปฏิบัติด้วยตนเอง โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย เช่น การสนทนา การอภิปราย การเล่านิทาน การสาธิต การทดลอง การปฏิบัติ การศึกษานอกสถานที่ การเล่นเกม การร้องเพลง การท่องคำคล้องจอง และการเล่นเกม

การสนทนา อภิปราย เป็นการสร้างเสริมพัฒนาการทางภาษาในการพูด การฟัง รู้จักแสดงความคิดเห็น และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ผ่านสื่อของจริง ของจำลอง รูปภาพ สถานการณ์จำลอง ฯลฯ

การเล่านิทาน เป็นการเล่าเรื่องต่างๆ ส่วนมากจะเน้นการปลูกฝังให้เด็กเกิดคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เด็กเข้าใจสิ่งที่เป็นรูปธรรมได้ดีขึ้น โดยมีสื่อประกอบเป็นรูปภาพ หนังสือนิทาน หุ่น หรือการแสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่อง

การสาธิต เป็นการจัดกิจกรรมที่让孩子ได้สังเกตและเรียนรู้ขั้นตอนของกิจกรรมเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง บางครั้งครูอาจให้เด็กเป็นผู้สาธิตร่วม เช่น การเพาะเมล็ด การเป่าลูกโป่ง การทำกระดาษสา ฯลฯ

การทดลอง/ปฏิบัติการ เป็นกิจกรรมที่เด็กจะได้รับประสบการณ์ตรงในการลงมือทำด้วยตนเอง ได้ฝึกสังเกตการเปลี่ยนแปลง การคิดแก้ปัญหา และส่งเสริมให้เด็กมีความอยากรู้อยากเห็น และค้นพบด้วยตนเอง เช่น การประกอบอาหาร การทดลองวิทยาศาสตร์ง่ายๆ การเลี้ยงหนอนผีเสื้อ การปลูกพืช ฯลฯ

การศึกษานอกสถานที่ เป็นการจัดกิจกรรมที่เด็กได้รับประสบการณ์ตรงโดยการพาเด็กไปทัศนศึกษาสิ่งต่างๆนอกสถานศึกษา เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์แก่เด็ก

การเล่นบทบาทสมมติ เป็นการให้เด็กสมมุติตนเองเป็นตัวละครต่างๆ ตามเนื้อเรื่องในนิทานหรือเรื่องราวต่างๆ อาจมีวัสดุอุปกรณ์ประกอบ เช่น หุ่นสวมศีรษะ ที่คาดศีรษะรูปคน สัตว์ เครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์ของจริงต่างๆ

การร้องเพลง เล่นเกม ท่องคำคล้องจอง เป็นการจัดให้เด็กได้แสดงออกเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและจังหวะ หรือเกมที่ไม่นับการแข่งขัน

๓.๓.๕ กิจกรรมกลางแจ้ง กิจกรรมกลางแจ้ง เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้มีโอกาสออกไปนอกห้องเรียน เพื่อออกกำลังกายเคลื่อนไหวร่างกายและแสดงออกอย่างอิสระ โดยยึดความสนใจและความสามารถของเด็กแต่ละคนเป็นหลัก กิจกรรมกลางแจ้งที่ครูผู้ดูแลเด็กควรจัดให้เด็กได้เล่น เช่น

การเล่นเครื่องสนาม

เครื่องเล่นสนาม หมายถึง เครื่องเล่นที่เด็กอาจปีนป่าย หมุน โยก ซึ่งทำออกมาในรูปแบบต่างๆ เช่น

๑. เครื่องเล่นสำหรับปีนป่าย หรือตาข่ายสำหรับปีนเล่น
๒. เครื่องเล่นสำหรับโยกหรือไกว เช่น ม้าไม้ ชิงช้า ม้านั่งโยก ไม้กระดก ฯลฯ
๓. เครื่องเล่นสำหรับหมุน เช่น ม้าหมุน พวงมาลัยรถสำหรับหมุนเล่น
๔. ราวโหนขนาดเล็กสำหรับเด็ก
๕. ต้นไม้สำหรับเดินทรงตัว หรือ ไม้กระดานแผ่นเดียว
๖. เครื่องเล่นประเภทล้อเลื่อน เช่น รถสามล้อ รถลากจูง ฯลฯ

การเล่นทราย

ทรายเป็นสิ่งที่เด็กๆชอบเล่น ทั้งทรายแห้ง ทรายเปียก นำมาก่อเป็นรูปต่างๆได้ และสามารถนำวัสดุอื่นมาประกอบการเล่นตกแต่งได้ เช่น กิ่งไม้ ดอกไม้ เปลือกหอย พืชพรรณ ที่ตักทราย ฯลฯ ปกติบ่อทรายจะอยู่กลางแจ้ง โดยอาจจัดให้อยู่ใต้ร่มเงาใต้ต้นไม้หรือสร้างหลังคา ทำขอบกั้น เพื่อมิให้ทรายกระจัดกระจาย บางโอกาสพรมน้ำให้ชื้นเพื่อเด็กจะได้ก่อเล่น นอกจากนี้ ควรมีวิธีการปิดกั้นมิให้สัตว์เลื้อยลงไปทำความสกปรกในบ่อทรายได้

การเล่นน้ำ

เด็กทั่วไปชอบเล่นน้ำมาก การเล่นน้ำนอกจากสร้างความพอใจและคลายความเครียดให้เด็กแล้วยังทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้อีกด้วย เช่น เรียนรู้ทักษะการสังเกต จำแนกเปรียบเทียบปริมาตร ฯลฯ อุปกรณ์ที่ใส่น้ำอาจเป็นถังที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะหรืออ่างน้ำ วางบนขาตั้งที่มั่นคง ความสูงพอดีที่เด็กจะยืนได้พอดี และควรมีผ้าพลาสติกกันเสื่อผ้าเปียกให้เด็กใช้คลุมระหว่างเล่น

การเล่นสมมุติในบ้านตุ๊กตาหรือบ้านจำลอง

เป็นบ้านจำลองสำหรับให้เด็กเล่น จำลองแบบบ้านจริงๆ อาจทำด้วยเศษวัสดุประเภทผ้าใบ กระสอบป่าน ของจริงที่ไม่ใช้แล้ว เช่น หม้อ เตา ชาม อ่าง เตาไรต์ เครื่องครัว ตุ๊กตาสมมุติเป็นบุคคลในครอบครัว เสื้อผ้าผู้ใหญ่ที่ไม่ใช้แล้วสำหรับผลัดเปลี่ยน มีการตกแต่งบริเวณใกล้เคียงให้เหมือนบ้านจริงๆ บางครั้งอาจจัดเป็นร้านขายของ สถานที่ทำการต่างๆ เพื่อให้เด็กเล่นสมมุติตามจินตนาการของเด็กเอง

การเล่นในศูนย์ช่างไม้

เด็กต้องการการออกกำลังในการเคาะ ตอก กิจกรรมการเล่นในศูนย์ช่างไม้จะช่วยในการพัฒนากล้ามเนื้อให้แข็งแรง ช่วยฝึกการใช้มือและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา นอกจากนี้ยังฝึกให้รักงานและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย

การเล่นกับอุปกรณ์กีฬา

เป็นการนำอุปกรณ์กีฬามาให้เด็กเล่นอย่างอิสระหรือใช้ประกอบเกมการเล่นที่ให้อิสระแก่เด็กมากที่สุด ไม่ควรเน้นการแข่งขันเพื่อมุ่งหวัง แพ้ - ชนะ อุปกรณ์กีฬาที่นิยมนำมาให้เด็กเล่น เช่น ลูกบอล ห่วงยาง ลูกทราย ฯลฯ

การเล่นเกมการละเล่น

กิจกรรมการเล่นเกมการละเล่นที่จัดให้เด็กเล่น เช่น เกมการละเล่นของไทย เกมการละเล่นของ ท้องถิ่น เช่น มอญซ่อนผ้า รีรีข้าวสาร แมงู โพงพาง ฯลฯ การละเล่นเหล่านี้ต้องใช้บริเวณที่กว้าง การเล่นอาจเป็นกลุ่มเล็ก / กลุ่มใหญ่ ก็ได้ ก่อนเล่นผู้สอนอธิบายกติกาและสาธิตให้เด็กเข้าใจ ไม่ควรนำเกมการเล่นที่มีกติกายุ่งยากและเน้นการแข่งขันแพ้ชนะมาจัดกิจกรรมให้กับเด็กวัยนี้ เพราะเด็กจะเกิดความเครียดและสร้างความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง

๓.๓.๖ เกมการศึกษา เกมการศึกษาเป็นเกมที่จะช่วยพัฒนาสติปัญญา มีกฎเกณฑ์กติกาต่างๆ เด็กสามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่มได้ ช่วยให้เด็กรู้จักสังเกต คิดหาเหตุผลและเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิรูปราง จำนวน ประเภทและความสัมพันธ์เกี่ยวกับพื้นที่ ระยะ เกมการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับเด็กวัย ๓ - ๖ ปี เช่น เกมจับคู่ แยกประเภท จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับ โดมิโน ลอตโต ภาพตัดต่อ ต่อตามแบบ ฯลฯ

การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

หลักการสำคัญในการจัดหรือสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ คือ ต้องคำนึงถึงความปลอดภัย ความสะดวก เป้าหมายการพัฒนาเด็ก ความเป็นระเบียบ ความเป็นตัวของเด็กเอง ให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่น มั่นใจ และมีความสุข ศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยได้แบ่งเนื้อที่ที่เหมาะสม ดังนี้

๑. พื้นที่อำนวยความสะดวกสำหรับเด็กและครูผู้ดูแลเด็ก

- ๑.๑ ที่แสดงผลงานของเด็ก
- ๑.๒ ที่เก็บแฟ้มผลงานของเด็ก
- ๑.๓ ที่เก็บเครื่องใช้ส่วนตัวเด็ก
- ๑.๔ ที่เก็บเครื่องใช้ของครูผู้ดูแลเด็ก
- ๑.๕ ป้ายนิเทศตามหน่วยการสอน หรือสิ่งที่เด็กสนใจ

๒. พื้นที่ปฏิบัติการและการเคลื่อนไหว พื้นที่นี้จะใช้ที่ว่างกลางห้องเรียน

๓. พื้นที่จัดมุมเล่นหรือศูนย์ประสบการณ์ ศูนย์เหล่านี้ศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยได้จัดให้มีของเล่น ไว้เพียงพอต่อความต้องการของเด็ก โดยมีการผลัดเปลี่ยนของเล่นตามศูนย์ทุกสัปดาห์ และให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดศูนย์ของเล่น ศูนย์ต่างๆ ที่ศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยจัดให้เด็ก ได้แก่

๓.๑ ศูนย์บล็อก จัดให้มีบล็อกไม้ขนาดและรูปร่างแตกต่างกันสำหรับเด็กได้นำมาต่อประกอบกันเป็น
สิ่งต่างๆ ตามจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง

๓.๒ ศูนย์หนังสือ จัดให้มีหนังสือที่มีรูปภาพสีสันสวยงาม ที่ใช้ประกอบในการเล่นนิทาน มีแบบฝึกเขียน
พยัญชนะไทย

๓.๓ ศูนย์บทบาทสมมติ ศูนย์นี้จะจัดแยกเป็นมุมย่อย ได้แก่มุมบ้าน มุมหมอ มุมร้านค้า

๓.๔ ศูนย์วิทยาศาสตร์ ได้จัดรวบรวมสิ่งของต่างๆที่เด็กสนใจมาจัดไว้

๓.๕ ศูนย์ศิลปะ จัดให้มี สีน้ำ สีเทียน พู่กัน รูปปั้นปูนปลาสเตอร์ ดินน้ำมัน ให้เด็กได้แสดงออกทาง

ความคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่

๔. พื้นที่นอกห้องเรียน

๔.๑ สนามเด็กเล่น ประกอบด้วยเครื่องเล่นประเภทปีนป่าย ทรงตัว สนุกสนาน มีพื้นที่สำหรับวิ่งเล่น
เพียงพอ และไม่เกิดอันตรายต่อเด็ก

๔.๒ ที่พักผ่อน ได้จัดโต๊ะเก้าอี้ที่นุ่มนวลไว้ตามร่มไม้ ที่เพียงพอสำหรับเด็ก

๔.๓ บริเวณธรรมชาติ มีการปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ พืชผักสวนครัวตามฤดูกาล

การใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้

สื่อ เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเรื่องราวเนื้อหาจากผู้ส่งไปยังผู้รับในการเรียนสอน สื่อเป็นตัวกลางนำ
ความรู้จากผู้สอนสู่เด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ทำให้สิ่ง
ที่เป็นนามธรรมเข้าใจยากกลายเป็นรูปธรรมที่เด็กเข้าใจง่าย เรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็วเพลิดเพลิน เกิดการเรียนรู้และ
ค้นพบด้วยตัวเอง

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

สื่อประกอบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา
ควรมีสื่อทั้งที่เป็นประเภท ๒ มิติ และ/หรือ ๓ มิติ ทั้งที่เป็นสื่อของจริง สื่อธรรมชาติ สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สื่อที่
สะท้อนวัฒนธรรม สื่อที่ปลอดภัยต่อตัวเด็ก สื่อเพื่อพัฒนาเด็กในด้านต่างๆ ให้ครบทุกด้าน สื่อที่เอื้อให้เด็กเรียนรู้
ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยการจัดการใช้สื่อเริ่มต้นจาก **สื่อของจริง ภาพถ่าย ภาพโครงร่าง และสัญลักษณ์**
ทั้งนี้การใช้สื่อต้องเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจและความต้องการของเด็กที่
หลากหลาย ตัวอย่างสื่อประกอบการจัดกิจกรรม มีดังนี้

กิจกรรมเสรี / เล่นตามศูนย์ประสบการณ์

๑. ศูนย์บทบาทสมมติ อาจจัดเป็นมุมเล่น ดังนี้

๑.๑ มุมบ้าน

-ของเล่นเครื่องใช้ในครัวขนาดเล็ก หรือของจำลอง เช่น เต้า กระทะ ครก กาน้ำ เขียง มีดพลาสติก หม้อ
จาน ช้อน ถ้วยชาม กะละมัง

-เครื่องเล่นตุ๊กตา เสื้อผ้าตุ๊กตา เตียง เปลเด็ก ตุ๊กตา

-เครื่องแต่งบ้านจำลอง เช่น ชุดรับแขก โต๊ะเครื่องแป้ง หมอนอิง กระจกขนาดเห็นเต็มตัว หวี ตลับแป้ง

-เครื่องแต่งกายบุคคลอาชีพต่างๆที่ใช้แล้ว เช่น ชุดเครื่องแบบทหาร ตำรวจ ชุดเสื้อผ้าผู้ใหญ่ชายและหญิง
รองเท้า กระเป๋าถือที่ไม่ใช่แล้วโทรศัพท์ เตารีดจำลอง ที่รีดผ้าจำลองภาพถ่ายและรายการอาหาร

๑.๒ มุมหมอ

-เครื่องเล่นจำลองแบบเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์การรักษาลูกป่วย เช่น หูฟัง เสื้อคลุมหมอ

-อุปกรณ์สำหรับเลียนแบบการบันทึกข้อมูลผู้ป่วย เช่น กระดาษ ดินสอ ฯลฯ

๑.๓ มุมร้านค้า

-กล่องและขวดผลิตภัณฑ์ต่างๆที่ใช้แล้ว

-อุปกรณ์ประกอบการเล่น เช่น เครื่องคิดเลข ลูกคิด ธนบัตรจำลอง ฯลฯ

๒. ศูนย์บล็อก

-ไม้บล็อกหรือแท่งไม้ที่มีขนาดและรูปร่างต่างๆ กัน จำนวนตั้งแต่ ๕๐ ขึ้นขึ้นไป

-ของเล่นจำลอง เช่น รถยนต์ เครื่องบิน รถไฟ คน สัตว์ ต้นไม้ ฯลฯ

-ภาพถ่ายต่างๆ

-ที่จัดเก็บไม้บล็อกหรือแท่งไม้อาจเป็นชั้น ลังไม้หรือพลาสติก แยกตามรูปทรง ขนาด

๓. ศูนย์หนังสือ

-หนังสือภาพนิทาน สมุดภาพ หนังสือภาพที่มีคำและประโยคสั้นๆพร้อมภาพ

-ชั้นหรือที่วางหนังสือ

-อุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการสร้างบรรยากาศการอ่าน เช่น เสื้อ พรม หมอน

-สมุดเซ็นยืมหนังสือกลับบ้าน

-อุปกรณ์สำหรับการเขียน

-อุปกรณ์เสริม เช่น เครื่องเล่นเทป ตลับเทปนิทานพร้อมหนังสือนิทาน หูฟัง

๔. ศูนย์วิทยาศาสตร์ หรือ ศูนย์ธรรมชาติศึกษา

-วัสดุต่างๆจากธรรมชาติ เช่น เมล็ดพืชต่างๆ เปลือกหอย ดิน หิน แร่ ฯลฯ

-เครื่องมือเครื่องใช้ในการสำรวจ สังเกต ทดลอง เช่น แวนขยาย แม่เหล็ก เข็มทิศ เครื่องชั่ง ฯลฯ

กิจกรรมสร้างสรรค์ ควรมีวัสดุอุปกรณ์ ดังนี้

๑. การวาดภาพและระบายสี

-สีเทียนแท่งใหญ่ สีไม้ สีชอล์ก สีน้ำ

-ฟู่กันขนาดใหญ่ (ประมาณเบอร์ ๑๒)

-กระดาษ

-เสื้อคลุมหรือผ้ากันเปื้อน

๒. การเล่นกับสี

- การเป่าสี มี กระดาษ หลอดกาแฟ สีน้ำ
- การหยดสี มี กระดาษ หลอดกาแฟ พู่กัน สีน้ำ
- การพับสี มี กระดาษ สีน้ำ พู่กัน
- การทาสี มี กระดาษ สีน้ำ
- การละเลงสี มี กระดาษ สีน้ำ แป้งเปียก

๓. การพิมพ์ภาพ

- แม่พิมพ์ต่างๆ จากของจริง เช่น นิ้วมือ ใบไม้ ก้านกล้วย ฯลฯ
- แม่พิมพ์จากวัสดุอื่นๆ เช่น เชือก เส้นด้าย ทราย ฯลฯ
- กระดาษ ผ้าเช็ดมือ สีโปสเตอร์ (สีน้ำ สีฝุ่น ฯลฯ)

๔. การปั้น เช่น ดินน้ำมัน ดินเหนียว แผ่นรองปั้น แม่พิมพ์รูปต่างๆ ไม้กวาดแปรง ฯลฯ

๕. การพับ ฉีก ตัด ปะ เช่น กระดาษ หรือวัสดุอื่นๆ ที่จะใช้พับ ฉีก ตัด ปะ กรรไกรขนาดเล็กปลายมน กาวน้ำหรือแป้งเปียก ผ้าเช็ดมือ ฯลฯ

๖. การประดิษฐ์เศษวัสดุ เช่น เศษวัสดุต่างๆ มีกล่องกระดาษ แกนกระดาษ เศษผ้า เศษไม้ กาว กรรไกร สี ผ้าเช็ดมือ ฯลฯ

๗. การร้อย เช่น ลูกปัดหลอดกาแฟ หลอดด้าย ฯลฯ

๘. การสาน เช่น กระดาษ ใบตอง ใบมะพร้าว ฯลฯ

๙. การเล่นพลาสติกสร้างสรรค์ พลาสติกชิ้นเล็กๆ รูปทรงต่างๆ ผู้เล่นสามารถนำมาต่อเป็นรูปแบบต่างๆ ตามความต้องการ

๑๐. การสร้างรูปเช่น จากกระดาษนิกมุด จากแป้งตะปูที่ใช้แห้งยางหรือเชือกผูกตึง ให้เป็นรูปร่างต่างๆ เกมการศึกษา ตัวอย่างสื่อประเภทเกมการศึกษา มีดังนี้

๑. เกมจับคู่

- จับคู่รูปร่างที่เหมือนกัน
- จับคู่ภาพเงา
- จับคู่ภาพที่ซ่อนอยู่ในภาพหลัก
- จับคู่สิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน สิ่งที่ใช้คู่กัน
- จับคู่ภาพส่วนเติมกับส่วนย่อย
- จับคู่ภาพกับโครงร่าง
- จับคู่ภาพชิ้นส่วนที่หายไป
- จับคู่ภาพที่เป็นประเภทเดียวกัน
- จับคู่ภาพที่ซ้อนกัน
- จับคู่ภาพสัมพันธ์แบบตรงกันข้าม
- จับคู่ภาพสมมาตรกัน
- จับคู่แบบอุปมาอุปไมย
- จับคู่แบบอนุกรม

๒. เกมภาพตัดต่อ

ภาพตัดต่อที่สัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ เช่น ผลไม้ ผัก ฯลฯ

๓. เกมจัดหมวดหมู่

- ภาพสิ่งต่างๆที่นำมาจัดเป็นพวกๆ
- ภาพเกี่ยวกับประเภทของใช้ในชีวิตประจำวัน

๔. เกมวางภาพต่อปลาย (โดมิโน)

- โดมิโนภาพเหมือน
- โดมิโนภาพสัมพันธ์

๕. เกมเรียงลำดับ

- เรียงลำดับภาพเหตุการณ์ต่อเนื่อง
- เรียงลำดับขนาด

๖. เกมศึกษารายละเอียดของภาพ (ลอตโต)

๗. เกมจับคู่แบบตารางสัมพันธ์ (เมตริกเกม)

๘. เกมพื้นฐานบวก

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ / กิจกรรมในวงกลม ตัวอย่างสื่อ มีดังนี้

- สื่อของจริงที่อยู่ใกล้ตัวและสื่อจากธรรมชาติหรือวัสดุท้องถิ่น เช่น ต้นไม้ ใบไม้ เปลือกหอย เสื้อผ้า
- สื่อที่จำลองขึ้น เช่น ลูกโลก ตุ๊กตาสัตว์ ฯลฯ
- สื่อประเภทภาพ เช่น ภาพพลิก ภาพโปสเตอร์ หนังสือภาพ ฯลฯ
- สื่อเทคโนโลยี เช่น วิทยุ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องขยายเสียง โทรทัศน์ ฯลฯ

กิจกรรมกลางแจ้ง ตัวอย่างสื่อ มีดังนี้

- เครื่องเล่นสนาม เช่น เครื่องเล่นสำหรับปีนป่าย เครื่องเล่นประเภทล้อเลื่อน ฯลฯ
- ที่เล่นทราย มีทรายละเอียด เครื่องเล่นทราย เครื่องตวง ฯลฯ
- ที่เล่นน้ำ สื่อคลุมหรือผ้ากันเปื้อนพลาสติก อุปกรณ์เล่นน้ำ เช่น ถ้วยตวง ขวดต่างๆ สายยาง กรวยกรอกน้ำ ตุ๊กตาทาย ฯลฯ

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ตัวอย่างสื่อ มีดังนี้

- เครื่องเคาะจังหวะ เช่น ฉิ่ง เหล็กสามเหลี่ยม กรับ รำมะนา กลอง ฯลฯ
- อุปกรณ์ประกอบการเคลื่อนไหว เช่น หนังสือพิมพ์ ริบบิ้น แฉมา ห่วง หวาย ลูกทราย ฯลฯ

การเลือกสื่อ มีวิธีการเลือกสื่อ ดังนี้

- เลือกให้ตรงกับจุดมุ่งหมายและเรื่องที่สอน
- เลือกให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก
- เลือกให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นที่เด็กอยู่หรือสถานภาพของศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย
- มีวิธีการใช้ง่าย และนำไปใช้ได้หลายกิจกรรม
- มีความถูกต้องตามเนื้อหาและทันสมัย
- มีคุณภาพดี เช่น ภาพชัดเจน ขนาดเหมาะสม ไม่ใช่สีสะท้อนแสง
- เลือกสื่อที่เด็กเข้าใจง่ายในเวลาสั้น ๆ ไม่ซับซ้อน

-เลือกสื่อที่สามารถสัมผัสได้

-เลือกสื่อเพื่อใช้ฝึก และส่งเสริมการคิดเป็น ทำเป็น และกล้าแสดงความคิดเห็นด้วยความมั่นใจ

การจัดหาสื่อ สามารถจัดหาได้หลายวิธี คือ

-จัดหาโดยการขอยืมจากแหล่งต่างๆ เช่น ศูนย์สื่อของสถานศึกษาของรัฐบาล หรือสถานศึกษาเอกชน

-จัดซื้อสื่อและเครื่องเล่นโดยวางแผนการจัดซื้อตามลำดับความจำเป็น เพื่อให้สอดคล้องกับงบประมาณที่ทางศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยสามารถจัดสรรให้และสอดคล้องกับการจัดประสบการณ์

-ผลิตสื่อและเครื่องเล่นขึ้นใช้เองโดยใช้วัสดุที่ปลอดภัยและหาง่ายเป็นเศษวัสดุเหลือใช้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น กระดาษแข็งจากลังกระดาษ รูปภาพจากแผ่นป้ายโฆษณา รูปภาพจากหนังสือนิยายสารต่างๆ เป็นต้น

ขั้นตอนการดำเนินการผลิตสื่อสำหรับเด็ก มีดังนี้

-สำรวจความต้องการของการใช้สื่อให้ตรงกับจุดประสงค์ สาระการเรียนรู้และกิจกรรมที่จัด

-วางแผนการผลิต โดยกำหนดจุดมุ่งหมายและรูปแบบของสื่อให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก สื่อนั้นจะต้องมีความคงทนแข็งแรง ประณีตและสะดวกต่อการใช้

-ผลิตสื่อตามรูปแบบที่เตรียมไว้

-นำสื่อไปทดลองใช้หลายๆครั้งเพื่อหาข้อดี ข้อเสีย จะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

-นำสื่อที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้จริง

การใช้สื่อ ดำเนินการดังนี้

๑. การเตรียมพร้อมก่อนใช้สื่อ มีขั้นตอน คือ

๑.๑ เตรียมตัวครูผู้ดูแลเด็ก

-ครูผู้ดูแลเด็ก จะต้องศึกษาจุดมุ่งหมายและวางแผนว่าจะจัดกิจกรรมอะไรบ้าง

-เตรียมจัดหาสื่อและศึกษาวิธีการใช้สื่อ

-จัดเตรียมสื่อและวัสดุอื่นๆที่จะต้องใช้ร่วมกัน

๑.๒ เตรียมตัวเด็ก

-ศึกษาความรู้พื้นฐานของเด็กให้สัมพันธ์กับเรื่องที่จะสอน

-เร้าความสนใจเด็กโดยใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน

-ให้เด็กมีความรับผิดชอบ รู้จักใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ ไม่ใช่ทำลาย เล่นแล้วเก็บให้ถูกที่

๑.๓ เตรียมสื่อให้พร้อมก่อนนำไปใช้

-จัดลำดับการใช้สื่อว่าจะใช้อะไรก่อนหรือหลัง เพื่อความสะดวกในการสอน

-ตรวจสอบและเตรียมเครื่องมือให้พร้อมที่จะใช้ได้ทันที

-เตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกับสื่อ

๒. การนำเสนอสื่อ เพื่อให้บรรลุผลโดยเฉพาะในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ควรปฏิบัติดังนี้

๒.๑ สร้างความพร้อมและเร้าความสนใจให้เด็กก่อนจัดกิจกรรมทุกครั้ง

๒.๒ ใช้สื่อตามลำดับขั้นของแผนการจัดกิจกรรมที่กำหนดไว้

๒.๓ ไม่ควรให้เด็กเห็นสื่อหลายๆชนิดพร้อมๆกัน เพราะจะทำให้เด็กไม่สนใจกิจกรรมที่สอน

๒.๔ ครูผู้ดูแลเด็ก ควรยืนอยู่ด้านข้างหรือด้านหลังของสื่อที่ใช้กับเด็ก ครูผู้ดูแลเด็ก ไม่ควรยืนหันหลังให้เด็ก จะต้องพูดคุยกับเด็กและสังเกตความสนใจของเด็ก พร้อมทั้งสำรวจข้อบกพร่องของสื่อที่ใช้ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

๒.๕ เปิดโอกาสให้เด็กได้ร่วมใช้สื่อ

ข้อควรระวังในการใช้สื่อในการเรียนการสอน การใช้สื่อในระดับปฐมวัยควรระวังในเรื่องต่อไปนี้

๑. **วัสดุที่ใช้** ต้องไม่มีพิษ ไม่หัก และแตกง่าย มีพื้นผิวเรียบ ไม่เป็นเสี้ยน

ขนาด ไม่ควรมีขนาดใหญ่เกินไป เพราะยากต่อการหยิบยก อาจจะทำตกลงมาเสียหายแตก เป็นอันตรายต่อเด็กหรือใช้ไม่สะดวก เช่น กรรไกรขนาดใหญ่ โต๊ะ เก้าอี้ที่ใหญ่หรือสูงเกินไป และไม่ควรมีขนาดเล็กเกินไป เด็กอาจจะนำไปอมหรือกลืนทำให้ติดคอหรือไหลลงท้องได้ เช่น ลูกบิดเล็ก ลูกแก้วเล็ก ฯลฯ

๒. **รูปทรง** ไม่เป็นรูปทรงแหลม รูปทรงเหลี่ยม เป็นสัน

๓. **น้ำหนัก** ไม่ควรมีน้ำหนักมาก เพราะเด็กยกหรือหยิบไม่ไหว อาจจะทำตกลงมาเป็นอันตรายต่อตัวเด็ก

๔. **สื่อที่เป็นอันตรายต่อตัวเด็ก** เช่น สารเคมี วัตถุไวไฟ ฯลฯ

๕. **สีที่เป็นอันตรายต่อสายตา** เช่น สีสะท้อนแสง ฯลฯ

การประเมินการใช้สื่อ

ควรพิจารณาจากองค์ประกอบ ๓ ประการ คือ ผู้สอน เด็ก และสื่อ เพื่อจะได้ทราบว่าสื่อที่ช่วยให้นักเรียนรู้นั้นช่วยเพียงใด จะได้นำมาปรับปรุงการผลิตและการใช้สื่อให้ดียิ่งขึ้น โดยใช้วิธีสังเกต ดังนี้

-สื่อที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพียงใด

-เด็กชอบสื่อที่เพียงใด

-สื่อที่ช่วยให้การสอนตรงกับจุดประสงค์หรือไม่ ถูกต้องตามสาระการเรียนรู้และทันสมัยหรือไม่

-สื่อที่ช่วยให้นักเรียนสนใจมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

การเก็บ รักษา และซ่อมแซมสื่อ

การจัดเก็บสื่อเป็นการส่งเสริมให้เด็กฝึกการสังเกต การเปรียบเทียบ การจัดกลุ่ม ส่งเสริมความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือ ครูผู้ดูแลเด็ก ไม่ควรใช้การเก็บสื่อเป็นการลงโทษเด็ก โดยดำเนินการดังนี้

-เก็บสื่อให้เป็นระเบียบและเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะ ประเภทของสื่อ สื่อที่เหมือนกัน จัดเก็บหรือจัดวางไว้ด้วยกัน

-วางสื่อในระดับสายตาของเด็ก เพื่อให้เด็กหยิบใช้ จัดเก็บได้ด้วยตนเอง

-ลักษณะที่จัดเก็บสื่อควรโปร่งใส เพื่อให้เด็กมองเห็นสิ่งที่อยู่ภายในได้ง่ายและควรมีมือจับเพื่อให้สะดวกในการขนย้าย

-ฝึกให้เด็กรู้ความหมายของรูปภาพหรือสีที่เป็นสัญลักษณ์แทนหมวดหมู่ ประเภทสื่อ เพื่อให้เด็กจะได้เก็บเข้าที่ได้ถูกต้อง การใช้สัญลักษณ์ควรมีความหมายต่อการเรียนรู้ของเด็ก สัญลักษณ์ควรมีสื่อของจริง ภาพถ่าย หรือสำเนา ภาพวาด ภาพโครงร่าง หรือภาพประจักษ์ หรือบัตรคำติดคู่กับสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

-ตรวจสอบสื่อที่ใช้แล้วทุกครั้งว่ามีสภาพสมบูรณ์ จำนวนครบถ้วนหรือไม่

-ซ่อมแซมสื่อที่ชำรุด และทำเต็มสื่อที่ขาดหายไปให้ครบชุด

การพัฒนาสื่อ

การพัฒนาสื่อเพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมในระดับปฐมวัยนั้น ก่อนอื่นควรได้สำรวจข้อมูล สภาพปัญหาต่างๆของสื่อทุกประเภทที่ใช้อยู่ว่ามีอะไรบ้างที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อจะได้ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความต้องการแนวทางการพัฒนาสื่อ ควรมีลักษณะ เฉพาะ ดังนี้

-ปรับปรุงสื่อให้ทันสมัยเข้ากับเหตุการณ์ ใช้ได้สะดวก ไม่ซับซ้อนเกินไป เหมาะสมกับวัยของเด็ก

-รักษาความสะอาดของสื่อ ถ้าเป็นวัสดุที่ล้างน้ำได้ เมื่อใช้แล้วควรได้ล้างเช็ด หรือปิดฝุ่นให้สะอาด เก็บไว้เป็นหมวดหมู่ วางเป็นระเบียบหยิบใช้ง่าย

-ถ้าเป็นสื่อที่ครูผู้ดูแลเด็กผลิตขึ้นมาใช้เองและผ่านการทดลองใช้มาแล้วควรเขียนคู่มือประกอบการใช้สื่อนั้น โดยลอกชื่อสื่อ ประโยชน์และวิธีใช้สื่อ รวมทั้งจำนวนชิ้น ส่วนของสื่อในชุดนั้นและเก็บคู่มือไว้ในซองหรือถุงพร้อมสื่อที่ผลิต

-พัฒนาสื่อที่สร้างสรรค์ ใช้ได้อเนกประสงค์ คือ เป็นได้ทั้งสื่อเสริมพัฒนาการและเป็นของเล่นสนุกสนานเพลิดเพลิน

การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการ หมายถึง กระบวนการสังเกตพฤติกรรมของเด็กในขณะทำกิจกรรม แล้วจดบันทึกลงในเครื่องมือที่ครูผู้ดูแลเด็ก สร้างขึ้นหรือกำหนดอย่างต่อเนื่อง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกในแต่ละครั้ง เป็นข้อมูลในการพัฒนากิจกรรมให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ

การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยเป็นกระบวนการต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติตามตารางกิจกรรมประจำวัน และครอบคลุมพัฒนาการของเด็กทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เพื่อนำผลมาใช้ในการจัดกิจกรรม หรือประสบการณ์พัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน ด้วยเหตุนี้มีครูผู้ดูแลเด็ก ซึ่งเป็นผู้ที่จะทำหน้าที่ประเมินพัฒนาการเด็กจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการเด็กวัย ๓ - ๖ ปีเป็นอย่างดี และต้องเข้าใจโครงสร้างของการประเมินอย่างละเอียดว่าจะประเมินเมื่อไหร่และอย่างไร ต้องมีความสามารถในการเลือกเครื่องมือและวิธีการที่จะใช้ได้อย่างถูกต้อง จึงจะทำให้ผลของการประเมินนั้นเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ การประเมินพัฒนาการอาจทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่ง่ายต่อการปฏิบัติและนิยมใช้กันมาก คือ การสังเกต ซึ่งต้องทำอย่างต่อเนื่องและบันทึกไว้เป็นหลักฐานอย่างสม่ำเสมอ อาจกล่าวได้ว่าครูผู้ดูแลเด็ก หรือผู้เกี่ยวข้องกับเด็กต้องคำนึงถึงเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

หลักการประเมินพัฒนาการของเด็ก

- ประเมินพัฒนาการของเด็กครบทุกด้านและนำผลมาพัฒนาการเด็ก
- ประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี
- สภาพการประเมินควรมีลักษณะเช่นเดียวกับการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน
- ประเมินอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน เลือกใช้เครื่องมือและจดบันทึกไว้เป็นหลักฐาน
- ประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการหลากหลายเหมาะกับเด็ก รวมทั้งใช้แหล่งข้อมูลหลายๆด้าน ไม่ควรใช้การทดสอบ

ขั้นตอนการประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย จะต้องผ่านขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑. ศึกษา และทำความเข้าใจพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงอายุทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ดังปรากฏในหลักสูตรการศึกษาเด็กปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ อย่างละเอียด จึงจะทำให้ดำเนินการประเมินพัฒนาการได้อย่างถูกต้องและตรงตามความจริง

๒. วางแผนเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับใช้บันทึกและประเมินพัฒนาการ เช่น แบบบันทึกพฤติกรรมเหมาะที่จะใช้บันทึกพฤติกรรมของเด็ก การบันทึกรายวัน เหมาะกับการบันทึกกิจกรรมหรือ

ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน การบันทึกการเลือกของเด็กเหมาะสำหรับใช้บันทึกลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมที่เด็กมีต่อสิ่งต่างๆรอบตัว เป็นต้น ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้ดูแลเด็ก ที่จะเลือกใช้เครื่องมือประเมินพัฒนาการให้เหมาะสม เพื่อจะได้ผลของพัฒนาการที่ถูกต้องตามความต้องการ

๓. ดำเนินการประเมินและบันทึกพัฒนาการ หลังจากที่ได้วางแผนและเลือกเครื่องมือที่จะใช้ประเมินและบันทึกพัฒนาการแล้ว ก่อนจะลงมือประเมินและบันทึกจะต้องอ่านคู่มือหรือคำอธิบายวิธีการใช้เครื่องมือต่างๆอย่างละเอียด แล้วจึงดำเนินการตามขั้นตอนที่ปรากฏในคู่มือและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรต่อไป

๔. ประเมินและสรุป การประเมินและสรุปนั้นต้องดูจากผลการประเมินหลายๆครั้ง มิใช่เพียงครั้งเดียวหรือนำเอาผลจากการประเมินเพียงครั้งเดียวมาสรุป อาจทำให้เกิดพลาดได้ ผลการประเมินดูได้จากผลที่ปรากฏในเครื่องมือประเมินและบันทึกพัฒนาการ เช่น ประเมินการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กอายุ ๔ ปี ปรากฏว่ายังเดินขึ้นบันไดสลับเท้าไม่ได้ ก็ต้องมาตีความว่ากำลังขาของเด็กยังมีไม่พอที่จะเดินสลับเท้าขึ้นบันได อาจสรุปได้ว่าพัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่ยังไม่แข็งแรงเหมาะสมกับวัยต้องจัดกิจกรรมพัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่ส่วนขาต่อไป

๕. รายงานผล เมื่อได้ผลจากการประเมินและสรุปพัฒนาการของเด็กแล้ว ครูผู้ดูแลเด็ก จะต้องตัดสินใจว่าจะรายงานข้อมูลไปยังผู้ใด เพื่อจุดประสงค์อะไร และจะต้องใช้รูปแบบใดสำหรับรายงาน เช่น ต้องรายงานหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย ผู้ปกครอง เพื่อให้ทราบว่ากิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยจัดให้เด็กนั้น ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กแต่ละคนอย่างไร เป็นไปตามจุดประสงค์หรือไม่ เพื่อจะได้วางแผนช่วยเหลือเด็กได้ตรงตามความต้องการต่อไป โดยศูนย์พัฒนาเด็กจะมีสมุดรายงานประจำตัวเด็ก ครูผู้ดูแลเด็กใช้สมุดรายงานนั้นเป็นเครื่องมือหรือแบบรายงานผู้ปกครองได้ และถ้าครูผู้ดูแลเด็ก มีข้อเสนอแนะหรือจะขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก็อาจจะเพิ่มเติมลงไปในสมุดรายงาน และต้องคำนึงไว้เสมอไม่ว่าจะใช้แบบรายงานใด ข้อมูลควรจะมี ความหมายเกิดประโยชน์แก่เด็กเป็นสำคัญ การบันทึกข้อความลงในสมุดรายงานประจำตัวเด็ก ครูผู้ดูแลเด็กควรใช้ภาษาในทางสร้างสรรค์มากกว่าในทางลบ

๖. การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมิน ครูผู้ดูแลเด็ก ต้องตระหนักว่าการทำงานร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กเป็นเรื่องสำคัญมาก ครูผู้ดูแลเด็ก ควรยกย่องผู้ปกครองที่พยายามมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก ครูผู้ดูแลเด็กจะต้องต้อนรับผู้ปกครองที่มาศูนย์ฯ ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือ เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองเพื่อรายงานเรื่องเด็ก พูดคุยด้วยตนเองหรือทางโทรศัพท์ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้ปกครองรู้สึกถึงความสำคัญของตนเองและต้องการที่จะมีส่วนร่วมกับครูผู้ดูแลเด็ก ในการพัฒนาเด็กของตน

การติดต่อสัมพันธ์อันดีกับผู้ปกครองควรจะเป็นการติดต่อสื่อสาร ๒ ทาง คือ จากศูนย์ฯไปสู่อำเภอและจากบ้านมายังศูนย์ฯ กระตุ้นให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก เพราะผู้ปกครองจะให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับตัวเด็กซึ่งครูผู้ดูแลเด็ก สามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาเด็กทุกคนได้เป็นอย่างดีสำหรับการติดต่อกับผู้ปกครองอาจทำได้หลายวิธีเช่น การติดต่อด้วยวาจา ได้แก่ การสนทนาด้วยตนเอง ทางโทรศัพท์ การเยี่ยมบ้าน การประชุมผู้ปกครอง การติดต่อด้วยวิธีอื่น เช่น ป้ายติดประกาศ วารสาร ข่าวสาร ตู้รับฟังความคิดเห็น เป็นต้น นอกจากนี้อาจให้ผู้ปกครองอาสาสมัครมาช่วยงานผู้สอนในศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย เช่น เล่านิทาน ร้องเพลงและอ่านหนังสือให้เด็กฟัง ช่วยในเวลาเด็กทำกิจกรรมเสรี ช่วยสังเกตเด็ก บันทึกพัฒนาการและอื่นๆอีกมากมายที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่เด็ก ซึ่งศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการทำงานกับครูผู้ดูแลเด็กเป็นอย่างดี

วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพัฒนาการเด็ก

ในการสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยแต่ละครั้ง ควรใช้วิธีการประเมินอย่างหลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุด วิธีการที่เหมาะสมและนิยมใช้ในการประเมินเด็กปฐมวัย มีด้วยกันหลายวิธีดังต่อไปนี้

๑. การสังเกตและการบันทึก การสังเกตมีอยู่ ๒ แบบ คือ การสังเกตอย่างมีระบบ ได้แก่ การสังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตามแผนที่วางไว้ และอีกแบบหนึ่งคือการสังเกตแบบไม่เป็นทางการ เป็นการสังเกตในขณะที่เด็กกำลังทำกิจกรรมประจำวันและเกิดพฤติกรรมที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น และผู้สอนจดบันทึกไว้ การสังเกตเป็นวิธีการที่ครูผู้ดูแลเด็กใช้ในการศึกษาพัฒนาการของเด็ก เมื่อมีการสังเกตก็ต้องมีการบันทึก ผู้สอนควรทราบว่า จะบันทึกอะไร การบันทึกพฤติกรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากเด็กเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงต้องนำมาบันทึกเป็นหลักฐานไว้อย่างชัดเจน การสังเกตและการบันทึกพัฒนาการเด็กสามารถใช้แบบง่ายๆ คือ

๑.๑ แบบบันทึกพฤติกรรม ใช้บันทึกเหตุการณ์เฉพาะอย่าง โดยบรรยายพฤติกรรมเด็กผู้บันทึกต้องบันทึกทุกวัน เดือน ปีเกิดของเด็ก และวัน เดือน ปีที่ทำการบันทึกแต่ละครั้ง

๑.๒ การบันทึกรายวัน เป็นการบันทึกเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน ถ้าหากบันทึกในรูปแบบของการบรรยายก็มักจะเน้นเฉพาะเด็กรายที่ต้องการศึกษา ข้อดีของการบันทึกรายวัน คือ การชี้ให้เห็นความสามารถเฉพาะอย่างของเด็ก จะช่วยกระตุ้นให้ผู้สอนได้พิจารณาปัญหาของเด็กเป็นรายบุคคล ช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญมีข้อมูลมากขึ้นสำหรับวินิจฉัยเด็กว่าสมควรจะได้รับคำปรึกษาเพื่อลดปัญหาและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้อย่างถูกต้อง นอกจากนั้นยังช่วยชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสียของการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ได้เป็นอย่างดี

๑.๓ แบบสำรวจรายการ ช่วยให้สามารถวิเคราะห์เด็กแต่ละคนได้ค่อนข้างละเอียดเหมาะสมกับเด็กระดับปฐมวัย

๒. การสนทนา สามารถใช้การสนทนาได้ทั้งเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล เพื่อประเมินความสามารถในการแสดงความคิดเห็นและพัฒนาการใช้ภาษาของเด็กและบันทึกผลการสนทนาลงในแบบบันทึกพฤติกรรมหรือบันทึกรายวัน

๓. การสัมภาษณ์ ด้วยวิธีพูดคุยกับเด็กเป็นรายบุคคลและควรจัดในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดความเครียดและวิตกกังวล ผู้สอนควรใช้คำถามที่เหมาะสมเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดและตอบอย่างอิสระ จะทำให้ผู้สอนสามารถประเมินความสามารถทางสติปัญญาของเด็กและค้นพบศักยภาพในตัวเด็กได้โดยบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์

๔. การรวบรวมผลงานที่แสดงออกถึงความก้าวหน้าแต่ละด้านของเด็กเป็นรายบุคคล โดยจัดเก็บข้อมูลไว้ในแฟ้มผลงาน (Portfolio) ซึ่งเป็นวิธีรวบรวมและจัดระบบข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับตัวเด็กโดยใช้เครื่องมือต่างๆ รวบรวมเอาไว้อย่างมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนแสดงการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการแต่ละด้าน นอกจากนี้ยังรวมข้อมูลอื่นๆ เช่น แบบสอบถามผู้ปกครอง แบบสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึกสุขภาพอนามัย ฯลฯ เอาไว้ในแฟ้มผลงาน เพื่อให้ผู้สอนจะได้ข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวเด็กอย่างชัดเจนและถูกต้อง การเก็บผลงานของเด็กจะไม่ถือว่าเป็นการประเมินผลทำงานแต่ละชิ้นถูกรวบรวมไว้โดยไม่ได้รับการประเมินจากครูผู้ดูแลเด็กและไม่มีการนำผลมาปรับปรุงพัฒนาเด็กหรือปรับปรุงการสอนของครูผู้ดูแลเด็ก ดังนั้นจึงเป็นแต่การเก็บสะสมผลงานเท่านั้น เช่น แฟ้มสะสมผลงานขีดเขียน งานศิลปะ จะเป็นเพียงแค่แฟ้มสะสมงานเด็กถ้าไม่มีการประเมินแฟ้มสะสมงานนี้จะเป็นเครื่องมือการประเมินต่อเมื่องานที่สะสมแต่ละชิ้นถูกใช้ในการบ่งบอกความก้าวหน้า ความต้องการของเด็ก และเป็นการเก็บสะสมอย่างต่อเนื่องที่สร้างสรรค์โดยครูผู้ดูแลเด็กและเด็ก

ผู้สอนสามารถใช้พอดโฟลิโออย่างมีคุณค่าสื่อสารกับผู้ปกครอง เพราะการเก็บผลงานเด็กอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอในแฟ้มสะสมงานเป็นข้อมูลให้ผู้ปกครอง ให้ผู้ปกครองสามารถเปรียบเทียบความก้าวหน้าที่สุดของตนมีเพิ่มขึ้นจากผลงานชิ้นแรกกับชิ้นต่อมา ข้อมูลในแฟ้มสะสมงานประกอบด้วย ตัวอย่างผลงานการขีดเขียน การอ่าน และข้อมูลบางประการของเด็กที่ครูผู้ดูแลเด็กเป็นผู้บันทึก เช่น จำนวนเล่มของหนังสือที่เด็กอ่าน ความถี่ของการเลือกอ่านที่ศูนย์หนังสือในช่วงเวลาเลือกเสรี การเปลี่ยนแปลงอารมณ์ ทักษะคิด เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้จะสะท้อนภาพของความงอกงามในเด็กแต่ละคนได้ชัดเจนกว่าเกรดการประเมินโดยใช้การให้เกรด ผู้สอนจะต้องชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงที่มาของการเลือกชิ้นงานแต่ละชิ้นที่สะสมในแฟ้มสะสมงาน เช่น เป็นชิ้นงานที่ดีที่สุดในช่วงระยะเวลาที่เลือกชิ้นงานนั้น เป็นชิ้นงานที่แสดงความต่อเนื่องของงานโครงการ ฯลฯ ครูผู้ดูแลเด็กควรเชิญผู้ปกครองมามีส่วนร่วมในการคัดสรรชิ้นงานที่บรรจุในแฟ้มของเด็ก

ข้อควรพิจารณาในการเลือกเก็บข้อมูลไว้ในแฟ้มผลงาน มีดังนี้ คือ

๔.๑ ข้อมูลที่แสดงถึงระดับพัฒนาการและความสำเร็จ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เด็กกระทำซึ่งได้มาจากเครื่องมือการประเมิน

๔.๒ ข้อมูลที่รวบรวมจากผลงานต่างๆของเด็ก อาจให้เด็กช่วยเลือกเก็บด้วยตัวเด็กเอง หรือผู้ดูแลเด็กกับเด็กร่วมกันเลือก

๔.๓ ข้อมูลของเด็กที่ได้จากผู้ปกครอง

๕. การประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก ตัวชี้ของการเจริญเติบโตในเด็กที่ใช้ทั่วไป ได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง เส้นรอบ เส้นรอบศีรษะ ฟัน และการเจริญเติบโตของกระดูก แนวทางประเมินการเจริญเติบโต มีดังนี้

๕.๑ การประเมินการเจริญเติบโต โดยการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงเด็กแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ในกราฟแสดงน้ำหนักตามเกณฑ์อายุของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งจะบอกการเจริญเติบโตโดยรวมวิธีการใช้กราฟมีขั้นตอนดังนี้

เมื่อชั่งน้ำหนักเด็กแล้ว นำน้ำหนักมาจุดเครื่องหมายกากบาทลงบนกราฟ และอ่านการเจริญเติบโตของเด็ก โดยดูจุดเครื่องหมายกากบาทว่าอยู่ในแถบสีใด อ่านข้อความที่อยู่บนแถบสีนั้น ซึ่งแบ่งภาวะโภชนาการเป็น ๓ กลุ่ม คือ น้ำหนักตามเกณฑ์น้ำหนักค่อนข้างมาก น้ำหนักค่อนข้างน้อย หากพบว่าเด็กมีน้ำหนักมากหรือน้อยกว่าเกณฑ์มากเกินไปควรรีบปรึกษาแพทย์ทันที

๕.๒ การวัดเส้นรอบศีรษะ มีความสำคัญในการติดตามการเจริญเติบโตของสมอง ในเด็กที่มีเส้นรอบศีรษะเล็กกว่าปกติเมื่อเปรียบเทียบกับวัยอาจแสดงถึงความปกติของสมอง เช่น สมองเล็กกว่าปกติหรือกะโหลกศีรษะเชื่อมเร็วกว่าปกติ ซึ่งหากวินิจฉัยได้เร็วและส่งต่อเด็กไปรับการรักษาทันท่วงที อาจช่วยแก้ไขความพิการนี้ได้ ในทำนองเดียวกันถ้าเส้นรอบศีรษะวัดได้มากกว่าปกติเมื่อเปรียบเทียบกับวัยเด็ก ซึ่งแสดงถึงเด็กมีหัวโตกว่าปกติอาจเกิดจากมีน้ำในสมองมากกว่าปกติ โรคนี้หากวินิจฉัยได้เร็วและเด็กได้รับการรักษาทันท่วงทีก็จะช่วยแก้ไขเป็นปกติได้เช่นกัน

ขนาดรอบศีรษะในเด็กอายุต่างๆ

ทารกแรกเกิด - ๗ วัน	เส้นรอบศีรษะปกติของเด็กแรกเกิดประมาณ ๓๕ เซนติเมตร
ทารกอายุ ๕-๕ เดือน	กระหม่อมหลังปิดอย่างช้าไม่เกินอายุ ๕ เดือน
เด็กอายุ ๑ ปี	เส้นรอบศีรษะเพิ่มขึ้นอีกปีละ ๑ เซนติเมตร
เด็กอายุ ๑ ปี ๖ เดือน	กระหม่อมหน้าปิดอย่างช้าไม่เกินอายุ ๑ ปี ๖ เดือน
เด็กอายุ ๒-๕ ปี	เส้นรอบศีรษะเพิ่มขึ้นอีกปีละ ๑ เซนติเมตร

วิธีวัดใช้สายวัดตัววัดโดยให้ด้านหน้าผ่านบริเวณคิ้ว ด้านหลังผ่านบริเวณท้ายทอยส่วนที่โหนกที่สุด

๕.๓ การตรวจสอบสุขภาพปากและฟัน คือการตรวจสอบและรักษาสิ่งผิดปกติของฟันและปาก การรักษาให้ฟันและปากสะอาดและมีสุขภาพดีอยู่เสมอ ผู้ดูแลเด็กควรแนะนำให้ผู้ปกครองพาเด็กไปให้ทันตแพทย์ตรวจอย่างสม่ำเสมอปีละ ๑-๒ ครั้ง

นอกจากนี้ผู้สอนควรเข้าใจวิธีดูแลฟัน ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้พิมพ์เผยแพร่เพื่อแนะนำเด็กและผู้ปกครองเพื่อดูแลรักษาฟันให้ดีอยู่เสมอ เช่น การแปรงฟันได้แนะนำให้วางแปรงตั้งฉากกับตัวฟัน ถูแปรงไปมาสั้นๆในแนวนอนให้ทั่วถึงฟันทุกซี่ในปากทั้งด้านหน้าและด้านหลังควรแปรงฟันทุกครั้งหลังกินขนมหวานหรือหลังมื้ออาหาร

๕.๔ การรับวัคซีนป้องกันโรคขั้นพื้นฐาน การให้ภูมิคุ้มกันโรคต่างๆ แก่เด็กเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น เพราะจะทำให้เด็กไม่เป็นโรคต่างๆ เช่น โรคตับอักเสบ โรคโปลิโอ บาดทะยัก ไอกรน และอื่นๆซึ่งอาจจะทำให้เด็กพิการหรือถึงแก่ชีวิตได้ กำหนดเวลาการให้ภูมิคุ้มกันโรคที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้ในสมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๕

การบริหารจัดการหลักสูตร

การนำหลักสูตรปฐมวัยไปใช้ให้มีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้ที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารจัดการหลักสูตรของศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย ครูผู้ดูแลเด็ก ผู้ปกครอง และชุมชน ควรมีบทบาทดังนี้

ผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย

๑.๑ ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตร และมีวิสัยทัศน์ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย

๑.๒ คัดเลือกครูผู้ดูแลเด็กที่เหมาะสม โดยควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

-มีวุฒิการศึกษาด้านอนุบาล, ปฐมวัย หรือผ่านการอบรมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย

-มีความรักเด็ก จิตใจดี มีอารมณ์ขันและใจเย็น ให้ความเป็นกันเองกับเด็กอย่างเสมอภาค

-มีบุคลิกความเป็นครู เข้าใจธรรมชาติของเด็ก

-พูดจาสุภาพเรียบร้อย ชัดเจนเป็นแบบอย่างได้

-มีความเป็นระเบียบ สะอาด และรู้จักประหยัด

-มีความอดทน ขยัน ซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงานและการปฏิบัติต่อเด็ก

-มีอารมณ์ร่วมกับเด็ก รู้จักรับฟัง พิจารณาเรื่องราวปัญหาต่างๆของเด็ก และตัดสินใจปัญหาต่างๆ

อย่างมีเหตุผลและเป็นธรรม

-มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่สมบูรณ์

๑.๓ ส่งเสริมการจัดบริการทางการศึกษาให้เด็กเข้าเรียนอย่างทั่วถึงและเสมอภาคและปฏิบัติการรับเด็กตามเกณฑ์ที่กำหนด

๑.๔ ส่งเสริมให้ครูผู้ดูแลเด็ก ให้ความรู้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

๑.๕ จัดให้มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับเด็กรายบุคคล

๑.๖ นิเทศ ติดตาม กำกับการใช้หลักสูตรและประเมินผลอย่างเป็นระบบ

๒. บทบาทครูผู้ดูแลเด็ก

- ๒.๑ จัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กที่เด็กกำหนดขึ้นด้วยตนเอง และครูผู้ดูแลเด็กกับเด็กร่วมกันกำหนด โดยเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กให้ครบทุกด้าน
- ๒.๒ ส่งเสริมให้เด็กใช้ข้อมูลแวดล้อม ศักยภาพตัวของเด็ก และหลักทางวิชาการผลิตกระทำ หรือหาคำตอบในสิ่งที่เด็กเรียนรู้อย่างมีเหตุผล
- ๒.๓ กระตุ้นให้เด็กร่วมคิด แก้ปัญหา ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง ด้วยวิธีการศึกษาที่นำไปสู่การใฝ่รู้และพัฒนาตนเอง
- ๒.๔ จัดสภาพแวดล้อมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างเสริมให้เด็กทำกิจกรรมได้เต็มศักยภาพและความแตกต่างของเด็กแต่ละคน
- ๒.๕ สอดแทรกการอบรมด้านจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ
- ๒.๖ ใช้กิจกรรมการเล่นเป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๒.๗ ใช้ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและเด็กในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้การสอนอย่างสม่ำเสมอ
- ๒.๘ จัดการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพจริง และนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพเด็กอย่างเต็มศักยภาพ
- ๒.๙ ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน
- ๒.๑๐ ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น ภูมิใจในตัวเองและกล้าแสดงออก
- ๒.๑๑ ฝึกการเรียนรู้หน้าที่ ความมีวินัย และการมีนิสัยที่ดี
- ๒.๑๒ จำแนกพฤติกรรมเด็ก เพื่อหาแนวทางส่งเสริม หรือแก้ปัญหารายบุคคล
- ๒.๑๓ ประสานความร่วมมือระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย บ้าน และชุมชน เพื่อให้เด็กได้พัฒนาตามศักยภาพ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์
- ๒.๑๔ ใช้เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนในการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่เด็ก
- ๒.๑๕ จัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร / กระบวนการเรียนรู้และพัฒนาสื่อการเรียนรู้
- ๒.๑๖ พัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีคุณลักษณะของผู้ใฝ่รู้ และทันต่อข่าวสารเหตุการณ์เสมอ
- ๒.๑๗ ทำหน้าที่วางแผนกำหนดหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้
- ๒.๑๘ จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ ให้เด็กมีอิสระในการเรียนรู้

๓. บทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย

- ๓.๑ มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยและให้ความเห็นชอบ กำหนดแผนการเรียนรู้ของเด็ก ร่วมกับครูผู้ดูแลเด็ก และเด็ก
- ๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย และกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาเด็กตามศักยภาพ
- ๓.๓ เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ จัดบรรยากาศในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้
- ๓.๔ สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ

ที่ ๑๔๕ / ๒๕๖๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาระดับชั้นอนุบาล ๑ (๓ - ๔ ปี)

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำได้มีคำสั่งให้ศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยในสังกัด พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัยในแต่ละระดับชั้น เพื่อใช้สอนในชั้นที่รับผิดชอบ นั้น เพื่อให้การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และทันใช้งานในปีการศึกษา ๒๕๖๓ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาล ๑ (๓ - ๔ ปี) ดังนี้

๑. นายทรงชนศักดิ์	โคติเวทย์	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	ประธานกรรมการ
๒. นางสกุลทอง	เทพสุทธิ	หัวหน้าสถานศึกษา	กรรมการ
๓. นางสาววารภรณ์	ผาทอง	ผู้ดูแลเด็ก	กรรมการ
๔. นางสาวศิตาพร	ยอดทอง	ผู้ดูแลเด็ก	เลขานุการ

กรรมการมีหน้าที่ ดังนี้

๑. กำหนดสัดส่วนสาระการเรียนรู้ และพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย ตามหลักสูตรปฐมวัยปี ๒๕๖๐
๒. ดำเนินการพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ พัฒนาการประเมินพัฒนาการให้ครอบคลุมพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน
๓. กำหนดแนวทางการพัฒนาสื่อ แหล่งการเรียนรู้ เพื่อให้สภาพที่พึงประสงค์ของเด็กเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด
๔. พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาระดับปฐมวัย ชั้นเตรียมอนุบาล (๓ - ๔ ปี) ให้เป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

สั่ง ณ วันที่ ๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ลงชื่อ

(นายเพิ่ม ไชยเนตร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ
เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี)

เพื่อให้การจัดการศึกษาปฐมวัยที่ต้องพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิด - ๖ ปี ให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้และสร้างรากฐานชีวิตให้พัฒนาเด็กปฐมวัยไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจชาติ และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ตามเจตนารมณ์ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสุขสำราญ ได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กอนุบาล ๑ (อายุ ๓ - ๔ ปี) ให้เหมาะสมกับเด็กและสภาพท้องถิ่น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓

ลงชื่อ

(นายเพิ่ม ไชยเยตร

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ

